

432

வள்ளுவர்

தமிழ் வாசகம்

432 (3)

தமிழ் வாசகம்

T.B.
031 (6)
N5
131490.

நூற்பதிப்புக் கழகம்
ஏ. ரோடு

வள்ளுவர் தமிழ் வாசகம்

முதற் படிவம் — சிறப்புப் பகுதி

வித்துவான் எஸ். நாகராசன், M.A., B.T.

தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

தூய மேரி பெண்டிர் போதனு முறை உயர்நிலைப் பள்ளி,
சேலம்.

புலவர் நா. சுந்தரராசனார்,

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

தூய மைக்கேல் உயர்நிலைப் பள்ளி, கோவை.

சிவலிங்க நூற்பதிப்புக் கழகம்,
ச.ரோடு.

பதிப்புரிமை]

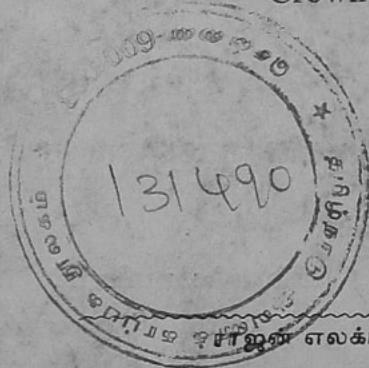
1957 [விலை நடை பைசே 62

(அணு 10)

முதற் பதிப்பு அக்டோபர்	1955
திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு மே	1956
,, முன்றும் பதிப்பு ஜூன்	1957

Approved for class use by the Madras Text Book
 Committee, Madras. Vide Fort St. George Gazette
 Supplement to part I-B (14-A) dated 4—4—1956
 Page No. 21

TB
 631(6)
 KRS
 Paper used: 24 lbs. Double
 Crown white printing

வினாக்கள் எலக்ட்ரிக் பிரஸ், சென்னை-1.

முன்னுரை

“வள்ளுவர் தமிழ் வாசகம்” என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள இப்பாட நூல் வரிசை அரசியலாரின் பாட வியலுக்கு ஏற்ப எழுதப்பட்டுள்ளது. மாணவருலகம் மகிழ்ந்து போற்றும் வண்ணம் ஓவியங்களும் பாடங்களும் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கலைச் செல்வம் கவிஞருவிளங்கும் இந்நால்கள், பல்லாண்டு மாணவர்க்குக் கற்பித்து வந்த பயிற்சியால் உருவானவை. மாணவரது பொது அறிவை வளர்த்தற்கு இன்றியமையாததாய் இருப்பது உரைநடை. இந்த நோக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரையப்பட்டுள்ள இத்தொடர் நூல் களில் பாட வியலுக்கேற்பப் பலவகைப் பாடங்கள், பாடக்கேள்விகள், பயிற்சிகள், அரும்பதங்கள் ஆகியன தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மாணவர்களது சொற்களஞ்சி யத்தைப் பெருக்கும் தன்மை வாய்ந்தன.

செய்யுள் கலை நலம் அமைந்தது ; மாணவரது கருத்தை ஈர்ப்பது ; இயற்கை எழிலைத் தெரிவித்து இன் பம் பயப்பது. கவியின் கருத்தை யறிந்து, கவி நலம் கரணக் கற்பிக்கப்படுமாயின், அது கல்லா மக்களின் உள்ளத்தையும் கவிஞருப் பிணிக்கும். இக்கருத்தை மேற் கொண்டே கற்பிக்கத் தக்க செய்யுள்கள் பாடங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் இறுதியில் விதி வரு முறையில் இலக்கணப் பாடங்கள், அதற்குப் பின் பயிற்சிகள் ஆகியன தரப்பட்டுள்ளன.

தக்க முறையில் ஒழுங்கு செய்து வனப்போடு இந்நால் வரிசை வெளிவர உதவி புரிந்த சென்னை, C. A. H. இந்து முஸ்லிம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமைத் தமிழகசிரியர் உயர்திரு. வித்துவான் பு. செல்வராசனுர் அவர்களுக்கு எம் மனமார்ந்த நன்றி.

தேசிய கிதம்

ஜன கண மன அதி நாயக ஜயவேஹ
பாரத பாக்ய விதாதா

பஞ்சாப ஸிந்து குஜராத மராட்டா
திராவிட உத்கல வங்கா

விந்திய ஹிமாசல யமுன கங்கா
உச்சல ஜூலதி தரங்கா

தவசுப நாமே ஜாகே
தவசுப ஆசிஷ மாங்கே

காயே தவ ஜய காதா

ஜன கண மங்கள தாயக ஜயவேஹ
பாரத பாக்ய விதாதா

ஜயவேஹ! ஜயவேஹ! ஜயவேஹ!
ஜய ஜய ஜய ஜயவேஹ!

நாட்டு வணக்கம்

இந்தியாவின் சுகதுக்கங்களை நிர்ணயிக்கிற நீதான் மக்கள் எல்லோருடைய மனத்திலும் ஆட்சி செலுத்துகிறோம்.

நின் திருநாமம், பஞ்சாபையும் சிந்துவையும் குஜராத்தையும் மஹாராஷ்ட்ரத்தையும் திராவிடத் தையும் ஓரிஸாவையும் வங்காளத்தையும் உள்ளக் கிளர்ச்சி யடையச் செய்கிறது.

அது விந்திய ஹிமாலய மலைகளில் எதிரொலிக்கிறது; யமுகை கங்கை நதிகளின் இன்ப நாதத்தில் கலக்கிறது;

இந்தியக் கடல் அலைகளால் ஜபிக்கப்படுகிறது;

அவை நின் ஆசியை வேண்டுகின்றன; நின் புகழைப் பாடுகின்றன.

இந்தியாவின் சுக துக்கங்களை நிர்ணயிக்கிற உனக்கு வெற்றி, வெற்றி, வெற்றி.

உள்ளுறை

எண்	பொருள்	பக்கம்
	உரைநடைப் பகுதி	
1.	பண்டைத் தமிழ் நாடு	1
2.	பாரதி கண்ட புலவர்கள்	7
3.	நூல் நிலையம்	18
4.	காந்தி அடிகள்	20
5.	ஆபுத்திரன்	28
6.	இரும்பு	35
7.	சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள்	41
8.	தமிழ்த் தென்றல்	49
9.	ஓளவை தூது (நாடகம்)	55
	செய்யுட் பகுதி	
I.	வாழ்த்து	
1.	கடவுள் வாழ்த்து	63
2.	நாட்டு வாழ்த்து	63
II.	இயற்கை அழகு	
1.	அழகிய மயில்	66
2.	கடல்	66
III.	அறவுரை	
1.	நன்னெறி	68
2.	நீதிநெறி விளக்கம்	70
3.	நீதி வெண்பா	72
IV.	காதை	
1.	புத்தரும் மகனை இழந்த தாயும்	74
V.	பல்கவைப் பகுதி	
1.	துன்பத்திற்கு மேல் துன்பம்	79
2.	தமிழ்நாட்டின் சிறப்பு	79
3.	வானவில்	79

சங்ககாலத் தமிழகம்

1. பண்டைத் தமிழ் நாடு

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்று நம் தேசீயக் கவி பாரதியார் பாடியுள்ள பாடலை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அவ்வாறு சிறப்பித்துச் சொல் லப்பட்ட தமிழ் நாடு தமிழகம் என்றும் வழங்கப் பெறும். இத் தமிழகம் சங்க காலத்தில் மிகவும் சிறப்புற்று விளங்கியது. சங்க காலத்தைத் தமிழகத்தின் பொற்காலமென்று கூறலாம். அக்காலத் தமிழகத்தின் வடக்கெல்லையாக வேங்கட மலையும் தெற்கெல்லையாகக் குமரி முனையும், கிழக்கெல்லையாக வங்கக் கடலும், மேற்கெல்லையாக அரபிக்கடலும் அமைந்திருந்தன.

இவ்வெல்லைக்குள் அமைந்த தமிழ் நாடு சேர், சோழர், பாண்டியர் என்ற முடியுடை மூவேந்தர் களால் முறை தவருது ஆளப்பட்டு வந்தது. இதையே தற்பொழுது நாம் பண்டைத் தமிழ் நாடு என்று கூறுகின்றோம்.

வேழாடு என்று புகழப்பட்ட சேரநாடு, மலையாள மாவட்டம், கொச்சி, திருவிதாங்கூர் நாடுகள், கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதி ஆகிய இப்பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்கியது. சேரர்கள் வஞ்சிமா நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர். மலைவளம் மிகக் காடு இந் நாடாகும். மலைப்படு பொருள் களாகிய ஆரம், தேக்கு, மிளகு முதலிய பொருள் கள் இங்கிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்தன. இந்நாட்டை ஆண்ட சேர மன்னர்களுள்

உதியஞ்சேரலாதன், நெடுஞ்சேரலாதன், செங்குட்டுவன் என்போர் சிறந்தவர்களாவர். இவர்களுடைய கொடி விற்கொடி. இவர்கள் அணிந்தது பனம்பூ மாலை.

ஆற்று வளத்தால் சோற்றுவளம் மிக்கு அழுகடன் விளங்குவது சோழநாடு. தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களும், தென்னாக்காடு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியும் சேர்ந்ததே பண்டைச் சோழ நாடாகும். என்றும் வற்றுத் பொன்னியும், அதன் கிளை ஆறுகளும் பாய்ந்து இந்நாட்டை வளப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய நீர் வளம் பொருந்திய நாட்டை வள நாடு என்றும், அதனை ஆண்ட அரசரை வளவர் என்றும் ஆண்டிரேர் அழைத்தனர். இதனால்லே தமிழ் முதாட்டி ஒளவை, “சோழ வளநாடு சோறுடைத்து” என்று போற்றினர் ! சோழ மன்னர்கள் உறையூர், காவிரிப்பூம்பட்டினம் ஆகியவற்றைத் தலைநகராகக் கொண்டு தம் நாட்டை ஆண்டனர். அவர்களுள் சிறந்தவனுக் கிளைகியவன் கரிகாலன் என்ற மன்னனேயாவான். சோழ மன்னர்களின் கொடி புலிக்கொடி ; மாலை ஆத்திமாலையாகும்.

புனல் பெருகும் பொருநை, வைகை ஆகிய நதிகளால் பொலிவற்று விளங்குவது பாண்டிய நாடு. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைத் தன்னகத்திற் கொண்டதே பண்டைப் பாண்டிய நாடாகும். ‘முத்துக் குளிப்பதொரு தென் கடலிலே’ என்று பாரதியாரால் பாராட்டப்பட்ட இடம் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்ததேயாகும்.

பாண்டியர்கள் முச்சங்கம் நிறுவி முத்தமிழை வளர்த்தனர்; புலவர் பலரை ஆதரித்து எண்ணிறந்த நூல்கள் வெளிவரச் செய்தனர். உக்கிரப் பெருவழுதி, நெடுஞ்செழியன் என்ற மன்னர்கள் பாண்டியர்களுள் சிறந்தவராவர். பாண்டியர்கள் முதலில் தென் மதுரை, சபாடபுரம் என்னும் நகரங்களிலிருந்து தம் நாட்டை ஆண்டனர்; பிறகு அந்நிலப் பகுதிகள் வெள்ளத்தால் அழிந்து விடவே, இப்போதுள்ள மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டனர். இவர்களின் கொடி, மீன் கொடி; இவர்கள் சூடியது வேப்பம்பூ மாலையாகும்.

பண்டைத் தமிழரசர்கள் காலத்திலேயே நம் நாட்டுக் கடல்வாணிகம் சிறந்திருந்தது. அக்காலத்தில் நம் நாட்டு வாணிகர் உரோமாபுரி, எகிப்து முதலிய நாடுகளுக்குப் பலவகையான பொருள்களை அனுப்பி வைத்தனர். அவை பிற நாட்டாரால் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. மேலும் பண்டைத் தமிழரசர்கள் சிற்பம், ஓவியம் ஆகிய கலைகளைச் சிறப்பித்ததோடு அமையாமல் அவற்றை ஆதரித்துப் பேணியும் வந்தனர்.

‘ஆண்களோடு பெண்களும் சரி நிகர் சமான மாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே’ என்றவாறு அக்காலத் தமிழ் நாடு இருந்தது. பழங்காலத் தமிழகம் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கியது. ஆண்களும் பெண்களும் அக்காலத்தில் புலவர்களாக இருந்தனர். பெண்பாற் புலவர்களில் ஒள்வையாரை அறியாதார் யார்? அவர் அரசியல் தூதராகவும் பணியாற்றினர். பெண்களில் பலர் வீர மகளிராகத் திகழ்ந்தனர்.

தமிழரசர்களின் மரபு மிகவும் பழமையானது ; கல்தோன்றி மண் தோன்றுக் காலந் தொட்டு இந்நாட்டில் இருந்து வருவது. தமிழரசர்களில் பலர் இமயம் வரை படையெடுத்துச் சென்றனர் ; இமயத் தின் கொடுமுடியில் தத்தம் சின்னங்களைப் பொறித் தனர்; இமயம் செல்லுங்கால் எதிர்த்த மன்னரைப் போரில் வென்று சிறையிலிட்டனர்; வரவேற்ற மன்னருக்கு அடைக்கலந் தந்து நட்புப் பூண்டனர்; வட நாட்டிலிருந்து திரும்புங் காலத்து ஏராளமான திறைப் பொருளைப் பெற்று வந்தனர்; தமிழ் நாட்டுச் சிறப்பு மேலும் சிறக்க அவற்றைப் பயன் படுத்தினர்.

இது காறும் கண்டவை பழந்தமிழ் நாட்டுப் பண்டைச் சிறப்புகளாகும். பண்டைப் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுவதால் பயனைன்றுமில்லை. நம் நாட்டின் இன்றைய நிலை யாது? இதனை உயர்த்த நாம் செய்யத் தக்கன யாவை? என்பனவற்றைப் பற்றி எண்ண வேண்டும். தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியைப் போற்ற வேண்டும். சிறந்த தமிழ் நூல்களைப் பிழையறப் படித்தல் வேண்டும். படித்தவாறு நல்வழியில் ஒழுகித் தமிழ் நாட்டின் நற்குடி மகனுக விளங்குவதே நாம் செயலில் காட்ட வேண்டிய நற்பணியாகும்.

அருஞ்சௌற்பொருள்

முகற தவருது - நீதி தவருது, மகைபடுபொருள் - மகையில் தோன்றும் பொருள். ஆரம் - சந்தனம். பொன்னி - காவிரியாறு, வளவர் - சோழர். எண்ணிறந்த - கணக்கில் ஸாத. பொலிவு - அழகு. பேணி - பாதுகாத்து. மரபு -

குலம், கொடுமுடி - மகிழ்ச்சிகரம். சின்னாம் - அடையாளம். பொறித்தனர் - பதித்தனர். திறைப்பொருள் - கப்பப்பொருள். பணி - வேலை. பிழை யற - குற்றமில்லாமல். நிறுவி - ஏற்படுத்தி.

கேள்விகள்

1. சங்ககாலத் தமிழகத்தின் எல்லைகள் யாவை ?
2. தமிழ்நாட்டைப் பழங்காலத்தில் ஆண்ட மன்னர்கள் யாவர் ?
3. சேரநாட்டைச் சார்ந்த பகுதிகள் யாவை ?
4. சோழநாட்டைச் சார்ந்த பகுதிகள் யாவை ?
5. சோழர்களுள் சிறந்தோரைக் கூறுக.
6. பாண்டிய நாட்டைச் சார்ந்த மாவட்டங்கள் யாவை ?
7. பாண்டியர்களுள் சிறந்தோரைக் கூறுக.
8. மூவேந்தர்களுக்குரிய கொடிகளையும், மாலைகளையும் குறிப்பிடுக.
9. மூன்று தமிழ் மன்னர்களுடைய தலைநகரங்களைக் கூறுக.
10. தமிழ் நாட்டின் சிறப்பைத் தொகுத்து எழுதுக.
11. நாம் நம் நாட்டுக்குச் செய்யத்தக்கன யாவை ?

பயிற்சி

வாக்கியங்களில் அமைக்க:— முறைதவருது, நிறுவி, மாவட்டம், பொறித்தனர், சின்னங்கள், பேணி.

இலக்கணம்

எழுத்துக்களுக்கு இரு வடிவங்கள் உண்டு. ஒன்று ஒலிவடிவம். மற்றொன்று வரிவடிவம். ஒவ்வொன்பது ஒசை. தும்மல், இருமல் முதலிய ஒசைகள் எழுத்தாகா.

ஒலிவடிவம்: பொருள் அறிந்துகொள்ளத் தக்கதாக இருக்கும் ஒலியே எழுத்து. அஃது ஒலி எழுத்து எனப் படும். அஃது அணுக்களது சூட்டத்தால் உண்டாகிறது. இது ஒலியாகவே எழுத்தை அறிவிப்பதால் இதனை ஒலி வடிவம் என்கிறோம்.

வரிவடிவம்: ஒலிக்குரிய சில அடையாளமே வரி வடிவ மாகிய எழுத்து. இது உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர் மெய் எழுத்து, ஆய்தவெழுத்து என நான்குவகைப்படும். ஒலிகளே ஒலி எழுத்துக்கள். அவ்வொலி எழுத்துக்களைக் குறிப்பிடும் அடையாளங்களாகிய அ, ஆ, க, கா போன்ற தமிழ் எழுத்துக்கள் 247-ம் வரி எழுத்துக்களாகும்.

இலக்கணப் பயிற்சி:

1. எழுத்தின் வடிவம் எத்தனை வகைப்படும்? அவையாவை?
2. தமிழிலுள்ள எழுத்துக்கள் எத்தனை?
3. தமிழ் எழுத்துக்கள் எத்தனை வகைப்படும்? அவையாவை?
4. தும்மஸ், இருமஸ் முதலிய ஒசைகள் ஏன் எழுத்தாகா?
5. வரிவடிவம், ஒலிவடிவம் என்று சூறப்படுவதற்குக் காரணம் யாது?

2. பாரதி கண்ட புலவர்கள்

பாரதியார் இக்காலப் புலவர்களுள் தலைசிறந்த வர். இவர் சிறு வயதுமுதலே தமிழ்க்கவிகள் இயற்றுவதில் வல்லுநராக இருந்தார். இவர் தமிழ் நூல்களை ஐயம் திரிபற ஒதி உணர்ந்தவர்; உள்ளதை உள்ளபடி உய்த்துணரும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவர் சங்க காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் விளங்கிய புலவர்களைச் சீர்தூக்கலானார். இவருக்கு மூன்று புலவர்களின் நூல்களே சிறந்தவை எனத் தோன்றின. எனவே, அப்புலவர்களைப் புகழலானார்; அப் புலவர்கள் இயற்றிய நூல்களையும் போற்றலானார். உண்மைக் கவிஞருள் உள்ளமே பிற உண்மைக் கவி ஞர்களைக் காண இயலும்.

பாரதியார் கண்ட புலவர்கள் திருவள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோவடிகள் என்ற மூவராவர். திருவள்ளுவர் இயற்றிய நூல் திருக்குறள். கம்பர் இயற்றியது இராமாயணம். இளங்கோவடிகள் அருளிச் செய்தது சிலப்பதிகாரம். வள்ளுவர் நூல் உலகினுக்கே உரியது என்றனர் பாரதியார். கம்பர் நூல் கவிச் சுவைமிக்க தென்றும், சிலப்பதிகாரம் நெஞ்சை அள்ளும் தன்மையது என்றும் அவர் கூறினார். இவைகளைப் பற்றி மற்றொரு பாடலில் கம்பன், வள்ளுவன், இளங்கோ ஆகிய இம்மூவரைப் போல் பூமிதனில் எங்கும் கண்டதில்லை என்றும், இது வெறும் புகழ்ச்சி யல்லவென்றும், உண்மை என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

தமிழ்ப் புலவர்களில் தலைவராய் விளங்குபவர் திருவள்ளுவர் ஆவர். இவர் இன்றைக்கு ஆயிரத் தெண்ணாறு ஆண்டுகளுக்குமுன் வாழ்ந்தவர்.

முன்காலத்தில் அரசர்களிடத்தில் வள்ளுவர் என்றெருஙுவகை அரசியல் அலுவலர் இருந்தனர். அவர் அரசன் அறிவிக்கும் செய்திகளைப் பட்டத்து யானை மீது ஏறி இருந்து பறையறைந்து மக்களுக்கு அறிவிப்பவர். அம்மரபில் தோன்றியவரே நம் வள்ளுவர். அவர் கல்வி கேள்விகளில் மிக்கவராகி விளங்கியதால் திருவள்ளுவர் என்று போற்றப்பட்டார்.

அவர் நெய்தற்கொண்டனர் என்றும், வாசுகி என்ற கற்பரசியாரைத் தம் இல்லக்கிழத்தியாகக் கொண்டு இல்லறம் நடத்தினர் என்றும், சென்னையில் உள்ள திருமயிலையில் வாழ்ந்து வந்தவர் என்றும் அவரைப்பற்றி வழங்கும் கதை கள் பல.

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் உலகப் பொது நூலாகும். அஃது உலகத்தில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளும் உண்மைகளைக் கூறுகின்றது. அதனாலேயே அதற்குப் பொதுமறை என்ற வேறு பெயரும் உண்டாயிற்று. திருவள்ளுவர் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றையும் பற்றி 1330 குறள்கள் பாடியிருக்கிறார். மூன்று பகுதி களாக அந் நால் அமைந்திருப்பதால், அதற்கு முப்பால் என்னும் பெயரும் வழங்குகிறது.

அளவில் சிறிய குறட்பாக்களைக் கொண்டது திருக்குறள். ஆயினும் அப்பாக்கள் மிகச் சிறந்த விரிந்த கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதில் இனையற்றவை. அரசர் முதல் ஆண்டி வரை அந்நாலைத் தத்தம் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளலாம், அந்நாலை இல்லாத பொருள் உலகில் இல்லாத பொருளே

யாகும். அந்நாலைத் தமிழர்கள் யாவரும் கற்றுணரல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

கல்வியில் சிறந்தவர் கம்பர். அவரிடம் கற்பஜைத் திறம், சொல் நயம் ஆகியவை சிறந்து விளங்கின. பொருட் செறிவு மிக்க கவிதைகளைப் பாடுவதில் அவர் வஸ்ஸவர். அவர் இயற்றிய இராமாயணம் தனிச் சிறப்பைப் பெற்றதாகும். அவர் வடமொழிக் கதை ஒன்றைத் தமிழ் மொழியில் தமிழ் மக்கள் பண்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு செய்துள்ளார். எனினும், அது தனித் தமிழ்க் காப்பியமாகத் தோன்றுகிறது. அவரது தனிப் பெரும் கல்விச் சிறப்பைக் கண்ட பிற புலவர் கள் அவரைக் “கவியரசர் கம்பர்” என்று பாராட்டினர்.

கவியரசராகிய கம்பர் ஏறக்குறைய எண்ணாறு ஆண்டுகட்கு முன் சோழ நாட்டில் திருவழுந்தூர் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர்; இளமையிலேயே பெற ரேரை இழந்து வருந்தினார். திருவெண்ணென்ற நல் ஹர் சடையப்ப வள்ளல் என்பவர் அவரை ஆத ரித்து வந்தார். அங்கு அவர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து கவிஞரானார். அவரது கவிதைச் சிறப்பை யுணர்ந்த சோழ மன்னன் அவரைத் தன் அவைக் களப் புலவனுக்கினான். சோழன் அவரைக் கொண்டு தமிழ்த் தாய்க்கு ஒரு நல்லணி நல்க விரும்பினான் ; வட மொழியிலுள்ள இராமாயணத்தைத் தமிழிற் பாடும்படி வேண்டினான். கம்பரும் அந்நாலைப் பாடி அரங்கேற்றினார். இதனால் கம்பர் தம்மை யாதரித்த சடையப்ப வள்ளலுக்கும் சோழனுக்கும் அழியாப் புகழை அளித்துப் புகழ் பெற்றார்.

இளங்கோவடிகள் இயற்றிய நால் சிலப்பதிகாரமாகும். இது கோவலன், கண்ணகி வரலாற்றைக் கூறும் நால். இளங்கோவடிகள் ஒரு துறவி. இவர் நெடுஞ் சேரலாதன் என்னும் சேர அரசனது இனைய மைந்தர். இவர் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் மூன்று மன்னர்களையும் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். மூவரையும் வேற்றுமையின்றி. நடு நிலைமையில் இருந்து பாடியுள்ளார். இதனால் இவரது நேர்மை விளங்கும்.

இளங்கோவடிகள் தம் தமையனுக்காகவே துறவுபூண்டார். ஒருகால் சோதிடன் ஒருவன் நெடுஞ் சேரலாதனது அவைக்கு வந்தான். அவன் அவையிலுள்ள அச் சேர மன்னனின் மக்களைப் பார்த்து, “இருவரில் இனையவனே ஆட்சிக்குரியவன்” என்றார்கள். இதைக் கேட்ட முத்தவனான சேரன் செங்குட்டுவன் சீற்றம் கொண்டான். உடனே இளங்கோ எழுந்து தாம் துறவியாகப் போவதை அறி வித்தார். சோதிடன் கூற்றைப் பொய்யாக்கித் துறவுக் கோலத்துடன் மீண்டார். பின்னர், அவர் வஞ்சி மாநகரை அடுத்திருந்த குணவாயிற் கோட்டம் என்னும் துறவிகளின் உறைவிடத்தை அடைந்து தவஞ் செய்யலாயினர். தமையன் செங்குட்டுவனுக்குத் தேவையான காலத்தே அறவுரைகளையும், அறிவுரைகளையும் கூறி வருவாராயினர்.

பாரதியார் இம் மூவரையும் உரிய முறையில் பாராட்டி இருப்பதை அவரது பாடல்களிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நாமும் இப்புலவர்கள் பாடியருளிய நால்களைப் படித்துக் கவிஞர்

களின் திறமையை உணர்ந்து பாராட்டக் கடமைப் பட்டவராவோம். இதுவே நாம் பாரதியாருக்கு மட்டுமின்றி, அவர் பாராட்டிய புலவர்களுக்கும் செய்யும் கைம்மாருகும்.

அருஞ்சொற்பொருள்

ஜயம் = சந்தேகம். திரிபு = ஒன்றை மற்றென்றாக நினைப்பது. உய்த்துணரும் = ஆராய்ந்து அறியும். சீர் தூக்கல் = சிறப்பினை ஆராய்ந்து அளவிடுதல். அறைந்து = ஒலிக்கச் செய்து. இல்லக்கிழத்தி = மகிளவி. இனையற்றவை = ஒப்பற்றவை. சொல் நயம் = சொல்லின்பாம், பொருட் செறிவு = கருத்து மி கு தி. இன்றியமையாதது = முக்கியமானது. அளித்து = காப்பாற்றி. அள்ளும் = கவரும். நேர்மை = நடுநிலைமை. கைம்மாறு = பதில் உதவி.

கேள்விகள்

1. பாரதியார் பிற்காலப் புலவர்களுள் தலைசிறந்தவர் என்பது எதனால்?
2. பாரதியார் கண்ட புலவர்கள் மூவர் யாவர்?
3. திருவள்ளுவர் பெயர்க் காரணங் கூறுக.
4. திருவள்ளுவரைப் பற்றிக் கதைகளாக வழங்குவன யாவை?
5. திருக்குறளைப் பற்றி வரைக.
6. கம்பர் கவித் திறத்தைப் பற்றிக் கூறுக.
7. கம்பர் வரலாற்றை வரைக.
8. இளங்கோவடிகள் யார்? அவர் துறவு பூண்ட தேன்?
9. இளங்கோ நேர்மையானவர் என்பதை எப்படி அறியலாம்?

பயிற்சி

1. வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக:—
ஜயந்திரிபற, உய்த்துணரும், பறையறைந்து,
கற்றுணர்ந்து, பொருட்செறிவு, இணையற்றவை.
2. மேற்கண்ட சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக.

இலக்கணம்

1. வ, ள, மு- இவ்வெழுத்துக்களது உச்சரிப்பு வேறு பாடுகளை நன்கு தெரிந்து கொள்க. இவற்றுள் ஒர் எழுத்திற் குப் பதில் வேறெழுத்துத் தவறி எழுதப்படுமாயின் பொருள் மாறும்.

தலை—தலை	அலை—நீர் அலை
தனை—கட்டு	அனை—தயிர்
தழை—இலை	அழை—கூப்பிடு

2. ள, ண, ந வேறுபாடு: இவ்வெழுத்துக்கள் வரும் இடங்களைக் கவனிக்கவும்.

நான்—நன்மை ஒருமைச் சொல்	திளை—தானியம்
நாண்—கயிறு	திளை—குலம்
மனை—வீடு	கன்னி—பெண்
மனை—அமர்வதற்குரிய பிடம்	கண்ணி—மாலை

3. ‘ந’ என்னுமெழுத்து மொழிக்கு முதலில் தான் வரும். ண, னை என்ற எழுத்துக்கள் மொழிக்கு இடையில்தான் வரும்.

4. ர, ற வேறுபாடு: இவை இரண்டும் மொழிக்கு முதலில் வாரா.

இர—பிச்சை எடு	கூரிய—கூர்மையான
இற—சா	கூறிய—சொன்ன

இலக்கணப் பயிற்சி

திருத்தி எழுதுக:

1. அன்னைன் இந்று தின்பன்டம் வாங்கிநான்.
2. கண்றுக்குட்டி துல்லி ஓடும்.
3. ஏற் உன்னு பயிற் நடு.
4. மனை மேல் மலை பெய்தது.

3. நூல் நிலையம்

நூல்கள் தொகுத்து வைக்கப்படும் இடம் நூல் நிலையமாகும். பள்ளி மாணவர்களுக்கெனத் தொகுத்து வைக்கப்பட்ட நூல்கள் நிறைந்த இடம் பள்ளி நூல் நிலையம். அங்கு ஆசிரியர்களுக்கென அமைந்துள்ள நூல் நிலையமும் உண்டு. பொது மக்களுக்கென ஊரில் நகராண்மைக் கழகத்தாலோ, நாட்டாண்மைக் கழகத்தாலோ நடத்தப்படும் நூல் நிலையங்களும் உண்டு. சிற்றுரூர்களில் வாழ்பவர் களுக்குக் கொடுத்து வாங்குவதற்கெனப் பெரிய மோட்டார் வண்டிகளில் அமைக்கப்பட்ட இயங்கு நூல் நிலையங்களும் இருக்கின்றன. மேலும், மாதக் கட்டணத்தின் உதவியைக் கொண்டு வணிக முறையில் நடத்தப்படும் நூல் நிலையங்களும் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டோர் தமக்கெனச் சிறிது சிறிதாக நூல்களை வாங்கி வைத்து நூல் நிலையமாக விளங்கச் செய்தலும் உண்டு. இவ்வாறு நூல் நிலையங்கள் பல வகைப்படும்.

நூல் நிலையங்கள் மக்களின் அறிவை வளர்க்கின்றன. பள்ளியில் படிக்கும் மாணவன், படித்த பாடத்திற்குத் துணியாக இருக்கும் நூல்களைப் படித்துப் பயன்படகிறார்கள். ஆசிரியர் தாம் கற்பிக்கும் பொருளுக்கு ஏற்றவற்றை நூல் நிலையத்திலுள்ள நூல்களைப் படிப்பதன் மூலம் பெற்றுத் தம் அறிவை அகலப் படுத்திக் கொள்கின்றார். அலுவலகங்களில் வேலை செய்து வீடு திரும்பியோர் நூலக நூல்களை வாங்கிப் படித்து மனவமைதி பெறுகின்றார். வயதானவர்களும், ஓய்வு மிகுந்தவர்களும் நூல் நிலையங்களிலுள்ள நூல்களைப் படிப்பதன் மூலம் தங்கள்

பொழுதைச் சிறந்த முறையில் கழிக்கின்றனர். எனவே, நூல் நிலையங்கள் ஒரு வகையில் மக்கள் தாங்கள் பெற்றுள்ள அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளப் பெரிதும் துணை புரிகின்றன.

இந்நூல் நிலையங்களில் பல, அரசியலார் உதவி யைப் பெறுகின்றன ; சில பெறுவதில்லை. பொரு ஞடையோரின் தாராள இயல்பினாலும், மாதக்கட்ட ணம் பெறுவதனாலும் சில நடைபெறுகின்றன. எங் வனமாயினும் இவை நன்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். யாவருக்கும் பயன்படக்கூடிய நூல்களைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டும். நூல் நிலையத்தில் நல் லறிவைப் புகட்டி, நன்னெறியில் ஒருவணை நடக்கச் செய்து, நற்பயன் அளிக்கத் தக்க நூல்கள் பல இருத்தல் வேண்டும். இந்நூல்களை அமர்ந்து கற்றற் குரிய இட வசதிகள் நூல் நிலையங்களில் இருத்தல் நல்லது. இத்தகைய நூல் நிலையங்கள் நாடெங்கும் பரவுதல் மிகவும் தேவையாகும்.

நம் நாட்டில் போதுமான அளவு பொது நூல் நிலையங்கள் ஏற்படவில்லை. மேனுட்டை நோக்கு மிடத்து நம் நாடு இத்துறையில் முன்னேறவில்லை என்றே கூற வேண்டும். சென்னையிலுள்ள “கன்ஸி மாரா” பொது மக்கள் நூல் நிலையம், சென்னைப் பல்கலைக் கழக நூல் நிலையம், அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழக நூல் நிலையம் ஆகிய இவைகளே பொது மக்கள் நூல் நிலையங்களாக உள்ளன. நாட்டாண்மை, நகராண் மைக் கழகங்கள் ஒரு சில ஆண்டுகளாக இத் துறையில் ஊக்கம் காட்டி வருகின்றன.

நூல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தி விட்டால் மட்டும் போதாது. அவற்றைத் தக்க முறையில் மக்களுக்குப்

பயன்படச் செய்ய வேண்டும். நூல் நிலைய அலுவலாளர்கள் யாவரும் உரிய பயிற்சிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். நூல்களை விரும்பிக் கேட்போருக்கு அவர்கள், விரைவில் மகிழ்ச்சியோடு வழங்கும் இயல்பு படைத்தவராக இருக்க வேண்டும். இச் சொல் நூல்

பொது மக்கள் நூல் நிலையம்

நிலைய அலுவலரின் தனிச் சிறப்பாகக் கருதப்படும். மக்களுக்கு மேலும் மேலும் நூல்களைப் படிக்க வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உண்டாக வேண்டும். இந்த ஆர்வம், நிலையத்தின் தலைவராலேயே ணட்டப்படக் கூடும்.

நூல் நிலையத்திற்கு வருபவர்களில் ஒரு சிலர் நிலையத்தின் பொது நலனைக் கவனியாமலும் இருக்கலாம். நூல்களைச் சரியான முறையில் கையாளாமையால் அவை அழுக்காகலாம்; சீர்கெடலாம்; அட்டை

முதலியவை கிழிந்தும் போகலாம். ஒருசிலர் வேண்டு மென்றே நூல்களில் உள்ள பகுதிகள் சிலவற்றைக் கிழித்து எடுத்துச் செல்வர்; படங்களையும் கிழிக்க முற்படுவர். நூல் நிலைய அலுவலர் இவ்வாறு நடை பெறுமல் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். நூல் நிலையத்திற்கு வருபவர்களும் அலுவலர்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

நகரங்களில் மட்டும் நூல் நிலையங்கள் இருத்தல் போதாது. ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் நூல் நிலையம் அமைக்கப் படவேண்டும். நூல் நிலைய வளர்ச்சிக் கென நம் நாட்டில் ஓர் இயக்கம் தோன்றியுள்ளது. அது செல்வம் பெற்ற சீரியர் உதவியுடனும் அரசியலாரின் ஆதரவுடனும் நூல் நிலையப் பணிக்குப் பாடுபடவேண்டும். எங்கு ஒரு நூல் நிலையம் ஏற்படுகின்றதோ, அங்கு அதனுடன் ஒரு படிப்பகத்தையும் அமைக்க வேண்டும். இவற்றால் நாடு கல்வி மணம் பெறும். எழுத்தறிவின்மை மிக விரைவில் ஒழியும்.

நூல் நிலையங்களில் பலவகை மக்கள் கூடுவர். இனானுர் முதல் முதியோர் வரையும், ஏழை முதல் செல்வந்தர் வரையும் ஒன்று கூடும் இடங்களாக அவை அமையும். இவர்கள் யாவரும் ஒன்று கூடி ஒற்றுமையை வளர்க்க அவை பயன்படுகின்றன. அவை வாழ்விற் கேற்ற வழிகாட்டிகளாக உள்ளன. பழங்காலத்து நூல்களையும், தற்காலத்து நூல்களையும் ஒரு சேரக் கானும் இடங்களாக அவை அமைகின்றன. அவை காலத்தால் வேறுபட்ட கவிஞர் களை நூல் உருவத்தில் ஒன்று சேர்க்கின்றன. இச் சேர்க்கையால் மக்கள் புதுமையில் பழுமையையும்,

பழமையில் புதுமையையும் கண்டு தங்கள் வாழ்க் கையைச் சீர் செய்து கொள்ளக்கூடும்.

நூல் நிலைய நன்மைகளை அளவிட்டுக் கூறி விட முடியாது. மனச் சோர்வைப் போக்குவதில் நல்ல நூல் ஒரு நண்பனாக இருக்கின்றது. அறிவைப் புகட்டுவதில் அது போன்று எவரும் இருக்க இயலாது. அறியாமை என்னும் பிணிக்கு நூலே நன்மருந்தாகும். எனவே, நூல் நிலையங்களைப்போற்றி, இளம் வயதிலேயே அவற்றுல் கிடைக்கும் முழுப் பயணையும் கொள்ள ஓவ்வொரு மாணவனும் மாணவியும் முயலவேண்டும்.

அருஞ்சொற்பொருள்

தொகுத்து = சேர்த்து. கட்டணம் = சந்தா. அ லு வலர் = வேலை பார்ப்போர். ஆர்வம் = ஆசை. சீரியர் = சிறந்தவர்கள். ஒருசேர = ஒருங்கே. சீர் செய் து = சிறப்புற அமைத்து. இயலாது = முடியாது. பிணி = நோய்.

கேள்விகள்

1. நூல் நிலையம் என்பது யாது? பல வகை நூல் நிலையங்களைப்பற்றி விளக்குக.
2. நூல் நிலையம் எவ்வெவருக்குப் பயன்படுகின்றது? எங்ஙனம்?
3. நூல் நிலையங்கள் எங்ஙனம் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்?
4. நம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பொது நூல் நிலையங்கள் யாவை?
5. நூல் நிலையங்களைப் பயன்படச் செய்யும் முறையாது?
6. நூல் நிலைய அலுவலரின் கடமை யாது?

7. சிற்றுர்களில் நூல் நிலை பயகள் எங்ஙனம் அமைக்கப்படலாம்?
8. நூல் நிலையங்களால் ஏற்படும் பயன்கள் யாவை?

பயிற்சி

1. உண் பள்ளியில் உள்ள நூல் நிலையம் பொது நூல் நிலையமா அல்லது பள்ளிக்கு மட்டும் உரியதா?
2. உன் வகுப்புக்குத் தனி நூல் நிலையம் உண்டா? நுத்தகங்களை வாங்கிப் படிப்பதுண்டா?
3. பள்ளி நூல் நிலையத்தைப்பற்றிக் கட்டுரை ஒன்று எழுதுக.
4. நூல் நிலையப் புத்தகங்களை ஆழந்து படிக்கவும். படிக்கும்போதே அரும் பதங்கள், சொற்றெடுர் கள், பழமொழிகள், அரிய செய்திகள் ஆகிய வற்றை ஒரு கையேட்டில் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். கதைச் சுருக்கம் அல்லது வர்ணனைக் குறிப்புகள் ஆகியவற்றையும் குறித்துக்கொள்ளலாம்.

இலக்கணம்

1. சொற்கள் பல சேர்ந்து பொருள் தருவது சொற்றெடுர். அவை சரியான நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள்கள் சரியான நிலையில் அமையச் சொற்றெடுர்கள் எழுதப்படுதல் வேண்டும். பொருள் புரியாத நிலையில் எழுதுதல் கூடாது.

2. பிறமொழிச் சொற்களைக் கலவாது எழுதுதல் நல்லது. பிற மொழிச் சொற்களைக் கலவாது எழுதினால் இனிமையாய் இருக்கும். இதனை அறிந்து பிறமொழிச் சொற்களை விலக்குதல் வேண்டும்.

3. கீழ்க் காணும் பிறமொழிச் சொற்களுக்குத் தூய தமிழ்ச் சொற்களைக் கூறுகள்:- அக்கினி, அசுத்தம், ஆஸ்தி, தபால், நகல், ஷாப்டு, வாட்சீ, டிரைவர், லைப்ரரி, பூஜை, ரதம், பங்கஜம்.

சொல்லாக்கம்:- ஓர் எழுத்துத் தனித்து நின்றே அல்லது பல எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து நின்றே பொருள்தரின் அது சொல்லாகும். அச்சொல் நான்கு வகைப்படும்.

பசு—பெயர்ச்சொல்

வந்தது—வினைச்சொல்

மற்று—இடைச்சொல்

தனி—உரிச்சொல்

பெயர்ப் பகுதி :

வலைகுன் (வலை-பகுதி)

மார்பன் (மார்பு-பகுதி)

பொன்னன் (பொன்-பகுதி)

கலைகுன் (கலை-பகுதி)

வினைப் பகுதி :

செய்தான் (செய்-பகுதி)

உடைந்து (உடை-பகுதி)

உண்டான் (உண்-பகுதி)

கண்டனர் (காண்-பகுதி)

பகுதிகளைக் கூறுக : கேட்டான், கொள்ளுள், நடந்தனர், தின்றது, நின்றன, அறிஞன், முக்கன், சூனி.

4. காந்தி அடிகள்

உலகம் போற்றும் உயர்ந்த நூலைச் சீரிய முறையில் செய்தனரித்த திருவள்ளுவர் பெருமான்,

“உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்”

என்று கூறினார். அதற்கேற்றபடி தற்காலத்தில் நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்தவர் நம் நாட்டுத்

மகாத்மா காந்தி

தந்தை மகாத்மா காந்தி அடிகளேயாவர். திருவள்ளுவர் கூறிப் போந்த திருக்குறளில் கண்ட அறங்களின்படி ஒழுகியவர் ஒருவர் உளரேல் அவர் காந்தி யடிகளே.

காந்தியடிகள் போர்ப்பந்தர் என்னும் ஊரில் 1869-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் இரண்டாம்

நாளன்று பிறந்தார். இவருக்கு இவர் பெற்றேர் மோகன்தாஸ் கர்மசந்த காந்தி என்ற பெயரை இட்டார் கள். இவருடைய தாய் இவருக்கு இராமனிடத்துப் பக்தி ஏற்படுமாறு செய்தார். இவர் இளமையில் ஒரு நாடகத்துக்குச் சென்றிருந்தார். அரிச்சந்திரன் வாய்மைக்காகப் பட்ட துண்பத்தை இவர் கவனித்தார்; தாழும் அரிச்சந்திரன் போல் உண்மையே பேச வேண்டும் என்று உறுதி கொண்டார். காந்தியார் இளமையில் சில கெட்ட பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து பல கெட்ட பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொண்டிருந்தார். பிறகு இவருக்குத் தம் பிழை தெரிய வந்தது. குற்றங்களுக்காக இவர் வருந்தினார்; பெற்றேரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டார். அன்று முதல் காந்தியாரின் வாழ்க்கை தூய்மைபெறத் தொடங்கியது.

காந்தியார் தம் பதினெட்டாம் வயதில் “பாரிஸ்டர்” படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றார். தம் தாயிடம் தாம் கள் குடிப்பதில்லை என்றும், ஊன் உண்பதில்லை என்றும், பிற தீய செயல்களில் தலையிடுவதில்லை என்றும் உறுதி மொழி கூறினார். இங்கிலாந்தில் இவர் பல அல்லல்களுக்கு ஆளாயி னார்; ஆயினும், தாம் கொண்ட உறுதியை மட்டும் மறவாமல் காத்து வந்தார். இதனால் இவரது உணவை இவரே சமைத்துக்கொள்ளவும் நேர்ந்தது; இவர் சமையல் வேலையை இழிவாகக் கருதவில்லை; அதனை உடல் நன்மைக்குரிய உடலுழைப்பே என்று எண்ணினார்.

காந்தியடிகள், “பாரிஸ்டர்” பட்டம் பெற்றதும் தாய்நாடு வந்து சேர்ந்தார். இவருக்கு வழக்கறிஞர் தொழிலில் அவ்வளவு விருப்பம் உண்டாகவில்லை.

இவர் சிலகாலம் பம்பாயில் வழக்கறிஞராக இருந்தார். இவர் ஒரு முறை தாதா அப்துல் கம்பெனியா ருக்காகத் தென் ஆப்பிரிக்கா செல்ல வேண்டி நேர்ந்தது. அந்நாடு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து பலர் அங்குச் சென்று உறைந்து வந்தனர். ஆங்கு ஆங்கிலேயர் இந்தியரை மிக இழவாக நடத்தி வந்ததை இவர் கண்டார். மேலும், காந்தியாரும் இந்தியர் என்ற காரணத்தால் பல துள்பங்களுக்கு ஆளானார். முதல் வகுப்பில் பயணம் செய்த இவரைப் புகைவண்டியிலிருந்து இறக்கிவிட்டான் ஒரு வெள்ளையன். இவரை ஓர் ஆங்கிலேய வண்டிக்காரன் கண்ணத்தில் அடித்து விட்டான். ஒன்பது மணிக்குமேல் உலவச் சென்ற தற்காக ஒரு வெள்ளையப் போலீஸ்காரன் இவரை உதைத்தான்.

வழக்குக்கெனத் தென்னுப்பிரிக்கா சென்ற காந்தியடிகள் அங்கு வாழ்கின்ற இந்தியர்களின் இன்னலைப் போக்க அங்கேயே சில ஆண்டுகள் தங்க வேண்டியதாயிற்று. காந்தியார் அங்கே செய்த தொண்டுகளுக்கு அளவு இல்லை. தென்னுப்பிரிக்கா அரசாங்கம் இந்தியர்களைப் பல வகையில் விலக்கி வைத்தது; சாதாரண வசதிகளையும் செய்ய மறுத்தது; பலவகையான தொல்லைகளைக் கொடுத்து வந்தது. காந்தியார் இவற்றை யெல்லாம் எதிர்த்து அறமுறையில் போராடினார். இவர் நடத்திய அறப் போருக்கு ஆதரவு வழுத்தது. இந்தியரின் உறுதி யைக் கண்ட அரசாங்கம் அவர்களது குறையை நீக்கச் சம்மதித்தது. இந்தியருக்குத் தீமை தரும் வகையில் இருந்து சட்டங்கள் பல நீக்கப்பட்டன.

தென்னுப்பிரிக்காரவில் தம் வேலை முடிந்ததும் காந்தியார் இந்தியா வந்து சேர்ந்தார். இந்திய மக்கள் இவரைக் கொண்டாடிப் போற்றலாயினர். அன்று முதல் இவர் தம் தாய்நாட்டு மக்களுக்குப் பணி செய்ய முடிவு செய்தார்; பல அறப்புரட்சிகளை நடத்திவந்தார்; இடையில் முதல் உலகப் போரில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவியும் புரிந்தார். ஆங்கி லேயர்கள் தம் வாக்குப்படி நடக்காததால் காந்தியார் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். இந்த இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டு பணி செய்த வர்கள் நூரூயிரக் கணக்கான தொண்டர்களாவர். அரசினர் பலவகை அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு பலரைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்தனர். காந்தியாரும் சிறை சென்றார்.

இந்தியர் வறுமையற்றும், உரிமை பெற்றும் வாழவேண்டுமானால், அவர்கள் ஒரு சில திட்டங்களைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும் என்று காந்தியார் எண்ணினார். அதற்கான திட்டங்களை அவர் வகுக்கலானார். அவையே கதர் இயக்கம், சுதேசி இயக்கம், மதுவிலக்குத் திட்டம், தீண்டாமை ஓழிப்பு, குடிசைத் தொழில் முன்னேற்றம் என்பன. இவற்றை நிர்மாணத் திட்டம் என்றும் கூறுவார்.

காந்தியார் ஏற்படுத்திய நிர்மாணத் திட்டத்தை, அவர் தலைமையில் நம் மக்கள் நடைமுறையில் செய்து வரலாயினர். உலக மக்கள் யாவரும் காந்தியாரது செல்வாக்கை உணரலாயினர். ஆங்கில அரசாங்கம் எதைச் செய்வதாயினும் இந்தியர் சார் பில் இவருடைய ஒத்துழைப்பையே நாடலாயிற்று.

1939-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியது. அந்தப் போரில் இந்தியா உதவி செய்ய வேண்டும் என்று ஆங்கிலேயர் கூறினர். ‘உரிமை இல்லாத இந்தியா உதவாது’ என்று காந்தி யார் கூறிவிட்டார். ஆங்கிலேயர் நம் நாட்டுத் தலைவர்கள் பலரைக் கைது செய்தனர். காந்தியாரையும் சிறையிலிட்டனர். போர் முடிந்ததும் தலைவர்கள் யாவரும் விடுதலை அடைந்தார்கள். காந்தியாரின் பெருமையைக் கண்ட ஆங்கிலேயர், இனி இந்தியரின் ஒத்துழைப்பு இன்றி இந்தியாவை ஆள முடியாது என்பதைக் கண்டனர்; இந்தியாவுக்கு விடுதலை வழங்குவதாக முடிவு செய்தனர். 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்கள் 15-ஆம் நாளில் நாம் விரும்பிய விடுதலை நமக்குக் கிடைத்தது. உரிமைக்காகவே வாழ்க்கை முழுவதும் பலவகைப் போராட்டங்களை நடத்தி வந்த காந்தியார், 1948-ஆம் ஆண்டு ஐனவரித் திங்கள் 30-ஆம் தேதி மாலையில் எதிர்பாராத நிலையில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து விண்ணவரானார். இவரது மறைவிற்கு உலகமே துக்கம்கொண்டு மாளாத் துயரடைந்தது. உண்மை நண்பரை இழந்தோமேயென மேனுகள் வருந்தலாயின.

காந்தி அடிகள் உண்மையே உருவானவர்; தூய்மையின் இருப்பிடமானவர்; நேர்மையில் இவருக்கு நிகர் இவரே. ஆனால், பகைவனுக்கும் அருளும் அருட்பண்பு இவரிடம் உண்டு. இவர் பிறர்க்கெனவே வாழும் இயல்பினர்; பிறர் வருந்தத் தாம் காணுர்; மக்கள் யாவரும் ஒரு சமூகம் என்னும் மனப் பண்பு பெற்றவர்; தெய்வ பக்தி மிக்கவர்;

ஒரே கடவுள் என்ற உறுதி பூண்டவர்; வாய்மையே கடவுள் என்பது இருவருடைய முடிந்த முடிவு. இவரது வாழ்க்கை உலகத்திற்கே ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். காந்தியடிகளை விரும்பும் நாம் ஒவ்வொருவரும் இவரைப் பின்பற்றி நடப் பதை நமது கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். இவருடைய பொன் மொழிகளைக் கற்றும், கேட்டும் அதன்படி ஒழுக வேண்டும். இதுவே நாம் நம் நாட்டுத் தந்தைக்குச் செய்யும் கைம்மாருகும்.

அருங்சொற்பொருள்

மாளா - இறவா. உறுதி மொழி - மாருத சொல். விண்ணுலகம் - வானுலகம். தொண்டு - பணி.

கேள்விகள்

1. திருவள்ளுவர் கூறியபடி வாழ்ந்தவர் யார் ? திருவள்ளுவர் கூறியது யாது ?
 2. காந்தியடிகளுக்குப் பெற்றேர் இட்ட பெயர் யாது ?
 3. இவருக்கு இராம பக்தி உண்டான தெப்படி ?
 4. இவர் உண்மை பேசுவதென உறுதி கொண்டது எப்போது ?
 5. காந்தியார் தாயாருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி கள் யாவை ?
 6. காந்தியார் ஆப்பிரிக்கா சென்றதேன் ?
 7. அப்போது ஆப்பிரிக்காவின் நிலை எப்படி இருந்தது ?
 8. காந்தியார் ஆப்பிரிக்காவில் செய்தவை யாவை ?
- வ. I. சி-3

9. காந்தியார் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கியதேன் ?
10. நிர்மாணத் திட்டம் என்பது யாது ?
11. ஆங்கில அரசாங்கம் காந்தியாரின் ஒத்துழைப்பை ஏன் நாடலாயிற்று ?
12. இரண்டாம் உலகப் போரில் காந்தியார் உதவமறுத்ததேன் ?
13. இந்தியருக்கு ஆங்கிலேயர் உரிமை கொடுத்தது எப்பொழுது ? ஏன் கொடுத்தனர் ?
14. காந்தியார் எப்போது மறைந்தார் ?
15. காந்தியடிகளின் குணங்களை வரைக.

பயிற்சி

1. வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :—நம்மிடையே, பழக்கவழக்கம், உறுதிமொழி, அடக்குமுறை, மனவமைதி.
2. பழக்கவழக்கம் என்பது ஒரு மரபுத் தொடர். இது போன்ற மரபுத் தொடர்கள் நான்கைக்கூறுக.
3. மகாத்மா காந்தியின் வாழ்க்கையில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றை அறிந்துகொள்க.
4. காந்தி அடிகளது உருவப் படங்களையும், அவரைப் பற்றிப் பலர் பாராட்டி இயற்றிய பாடல்களையும் திரட்டி வைத்துக் கொள்க.

இலக்கணம்

சிலர் வழக்கமாகப் பிழையான சொற்களைச் சரியான சொற்கள் என்றெண்ணிப் பேசுவர்; அப்படியே எழுதுவர். அவற்றை நீக்கவேண்டும்.

பிழைச் சொற்கள்

சரியான சொற்கள்

சுதந்திரம்

சுதந்தரம்

சிலவு

செலவு

பாத்து

பார்த்து

கயிறை

கயிற்றை

கீழ்க்காணும் வழூடச் சொற்களைத் திருத்தி எழுதுக :—

மாத்தினன், ரொம்ப, நோம்பு, அடமழை, ஆத்துக்கு, நேத்திக்கு, நஞ்சை, எண்ணை, துடப்பம்.

பிழைகளைத் திருத்தி எழுதுக :— இந்த மாசம் ரொம்பச் செலவாயிட்டுது. சுவற்றில் மாட்டி யிருந்த கெடியாரம் கீளே விஞர்த்து ஒடங்க போக்கு. ரிப்பேர்ச் செலவு வேறு. வேஷ்டி ரெண்டு ஜதை வாங்கினேன். பாக்கியோ நெரயா இருக்குது. அடுத்த மாசம் நிச்சய மாத்தாரேன்.

5. ஆபுத்திரன்

வாரணைசி என்பது காசி நகரின் பெயராகும். அங்கு அபஞ்சிகன் என்னும் வேதியன் ஒருவன் தன் இல்லக் கிழத்தியுடன் இல்வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனன். அவனது இல்லாள் பெயர் சாலி. அவள் கணவனுக்குச் செய்யலாகாத பிழை செய்தாள். அதனால் அவள் அச்சமுற்றுத் தன் பிழைக்குக் கழுவாய் தேடத் தென்னாடு போந்து குமரியாட விரும்பினார்.

அவள் பல கல் தொலைவு நடந்தாள்; இரவு பகல் என்ற எண்ணமின்றிச் சென்று கொண்டே இருந்தாள். அவள் சூல் கொண்டிருந்தாள் ஆதலின், ஒரு நாளிரவு தான் செல்லும் வழியில் ஓர் ஆண் மகவை ஈன்றார். ஈன்ற மகவுக்கு இரக்கம் காட்டாத சாலி, அதனை எடுத்துச் சென்று அண்மையிலிருந்த ஒரு தோட்டத்தில் கிடத்தினார்; பிறகு தன் வழியே தொடர்ந்து செல்வாளாயினார்.

தாய்ப்பாலும் உண்ணுத அக்குழவி பசித் துன் பத்தால் ஓயாமல் அழுது கொண்டிருந்தது. குழந்தையின் அழுகை ஒலி கேட்ட ஒரு பசு வந்து அக்குழந்தையை நாவாஸ் நக்கிப் பாலுாட்டிற்று. இங்ஙனம் ஏழு நாட்கள் அஃது அக்குழவியைப் பாதுகாத்தது. வயனங்கோடு என்னும் ஊரிலிருந்து தன் மனைவியுடன் பூதி என்ற வேதியன் அவ்வழி வந்தான். அவன் குழவி அழுத குரலைக் கேட்டு இரக்கங்கொண்டான். “இது பசவின் மகவு அல்ல; என் மகவே,” என்று கூறி அக்குழந்தையை எடுத்து

னூர் சென்றுந்; அதனை மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து வந்தான். ஆவினுல் காக்கப்பட்ட குழந்தையாத லின் ஆபுத்திரன் என்று அதற்குப் பெயரிட்டான்.

மூதி, ஆபுத்திரனுக்கு உரிய காலத்தில் தன் குலத்திற்கேற்ற கல்விகளை நன்கு பயிற்றுவித்தான். ஒரு சமயம் அவ்வுரில் ஒரு யாகம் நடைபெற இருந்தது. மற்றொரு வேதியன் வீட்டில் யாகத் திற்கு வேண்டிய செயல்கள் நடைபெற்றன. ஆபுத்திரன் அங்குச் சென்றபோது, ஒரு பசு யாகத்தில் பலி இடுவதற்காகக் கட்டப்பட்டு இருந்ததைக் கண்டான். ஆவின் துயரத்தை அறிந்த அவன் அதனை அந்நாளிரவே கவர்ந்து ஊருக்கு வெளியே கொண்டு போய்விட்டான். பசுவைக் காணுத வேதியர்கள் அதனைத் தேடிச் சென்றனர்; பசுவை யும் ஆபுத்திரனையும் கண்டு அவனை நையப் புடைத் தனர். அந்தப் பசு வேதியர் தலைவனை முட்டி வயிற் றைக் கிழித்துவிட்டுக் காட்டிடையே சென்று மறைந்தது.

வேதியர் ஆபுத்திரனைப் பலவாறு ஏசிப் பேசித் துரத்திவிட்டனர். மூதியும் அவனைத் தூய்மையற்ற வனென்று எண்ணி நீக்கி விட்டனன். பின்னர், ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்து உணவுண்ண வேண்டியதாயிற்று. பசுவைத் திருடிய கள்வனென்று கூறி வேதியர் அவனுடைய பிச்சைப் பாண்டத்தில் கல் லிடத் தொடங்கினர். ஆபுத்திரன் வேறு புகலின் றித் தென் மதுரையை அடைந்தான். அங்குள்ள கலை நியம் என்ற சிங்தாதேவி கோவிலின் முன்னே யுள்ள அம்பலத்தையே தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு

டிருந்தான். அவன் கையிற் பிச்சைச் பாண்டத்தை ஏந்தி வீடுதோறும் சென்று வாங்கிவந்த உணவைக் குருடர், செவிடர், முடவர், பிணியாளர் முதலியோ ருக்கு இட்டு எஞ்சியதைத் தான் உண்டு வந்தான்.

அங்வன மிருக்கையில், ஒருநாள் இரவு சிலர் வந்து அவனிடம் தங்கள் அவல நிலையைக் கூறி உணவு தர வேண்டினர். ஏற்ற உணவை எளிய

ஆபத்திரன் எளியவருக்கு அன்னமிடல்

வருக்கு அளித்து எஞ்சியதை உண்டு உறங்கத் தொடங்கிய ஆபத்திரன் என்ன செய்வதென்றறி யாது வருந்தினான். அச்சமயம் சிந்தாதேவி எழுந் தருளி அவனிடம் அட்சயபாத்திரம் ஓன்றை நல்கி னாள். அப்பாத்திரம், கொடுக்கக் கொடுக்க வளர்ந்து வரும் இயல்புடையது. அதற்கு அழுதசுரபி என்பது பெயர். அத்தகைய பாத்திரத்தைப் பெற்ற ஆபத்

திரன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி யடைந்தான் ; சிந்தா தேவியைச் சிந்தையாரத் துதித்து வணங்கினான் ; இரந்து வந்தோருக்கு உணவுளித்தான். அன்று முதல் எல்லா உயிர்களும் உணவுண்டு அவனை வாழ்த்தின.

இதனை அறிந்த இந்திரன் ஆபுத்திரனின் ஈகைக்கு மகிழ்ந்து, அவனுக்கு வரங் கொடுப்பதற்கு வந்தனன். அவன் ஆபுத்திரனை அணுகி, “நான் உன் ஈகையால் மகிழ்ந்தேன். வரங் கொடுப்பதற்கு வந்துள்ளேன் ; நீ விரும்புவது யாது ? கேள். வேண் டியது தருவேன்” என்று கூறினான். ஆபுத்திரன் உரக்கச் சிரித்து, “தேவர் நாட்டு இறைவனே ! இல்லாதவர்க்கு உணவுளிக்கும் இத்தெய்வப் பாத் திரம் ஒன்றே எனக்குப் போதும். வேறொன்றும் வேண்டேன்,” என்று அவனை மதியாது கூறினான். இதனால் இந்திரன் மிக்க சினங்கொண்டான். ‘இரப் போர் இல்லையாகும்படி செய்கிறேன்’ என்று கூறி, நாடு நன்கு செழிக்குமாறு மேகங்களை ஏவி மழை பொழிவித்தான். அதனால் எங்கும் இரப்போர் இல்லா தொழிந்தனர். உண்போரைப் பெருமை யால் ஆபுத்திரன் மிகவும் வருந்தினான். தனக்காக மட்டும் அமுதசரபியைப் பயன்படுத்த அவன் விரும்பவில்லை.

அப்போது சாவகத் தீவிலிருந்து வந்த சிலர் அந்நாட்டுப் பஞ்சத்தின் நிலையை எடுத்துக் கூறினார் ; அவனை அந்நாடு செல்லுமாறு ஏவினார். ஆபுத்திரன் அந்நாடு அடைந்து இரப்போரைப் புரக்க எண்ணிக் கலம் ஏறிச் செல்வானுயினான். அக்கலம் மணிபல்லவத் தீவில் ஒருநாள் தங்கியது. அவன்

அத்தீவில் இறங்கினேன். அத்தீவின் காட்சியைக் கண்டு களித்திருந்தான். ஆபுத்திரன் கலத்தில் ஏறிவிட்டதாக எண்ணிய மீகாமன் அவனை அத்தீவிலேயே விட்டுச் சென்றுவிட்டான். கலம் தன்னை விட்டுச் சென்றது என்பதை அறிந்த ஆபுத்திரன் மனக்கவலை மிக்கு, ‘பலர்க்கும் உணவளித்துப் பாது காக்கும் இப்பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரு மில்லாத் தீவில் இரேன்’ என்று கூறி அப்பாத்தி ரத்தைத் தொழுதான்; பின்னர் அதனைக் கோழுகி என்னும் பொய்கையில் விடுத்து, “ஆண்டிற்கு ஒரு முறை தோன்றுவாயாக; கருணைமிக்கு எல்லோரை யும் காக்க வல்லமை யுள்ளோர் எவ்ரேனும் வரின் அவர் கையில் புகுவாயாக” என்று கூறிப் பட்டினி கிடந்து அவ்விடத்திலேயே உயிர் துறந்தான்.

ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபி என்னும் அந்த அட்சய பாத்திரம், மணிமேகலை மணிப்பல் வத்திற்கு வந்தபோது அவள் கையில் புகுந்தது. அதனைக் கொண்டு அவள் யாவர்க்கும் வேண்டிய அளவு உணவைப் படைத்தாள்.

ஆபுத்திரனது வரலாற்றைக் கூறும் பகுதி மணி மேகலை என்னும் நூலில் உள்ளது. ஜம்பெருங் காப் பியங்கஞான் ஒன்றான மணிமேகலை சொல் நயமும், பொருள் நயமும் செறிந்துள்ள சிறப்பான நூல்.

அருஞ்சொற்பொருள்

குல் - கருப்பம். காதம் - பத்துக்கல் தொலைவு. ஈன் ரூள் - பெற்றெடுத்தாள். யாகம் - வேள்வி. புடைத்தனர் - அடித்தனர். புகலின்றி - ஆதரவின்றி. கலைநியமம் - சிந்தா தேவியின் கோவில். அம்பலம் - பொதுவிடம்.

எஞ்சியதை = மிச்சமானதை. மீகாமன் = கப்பலோட்டு
பவன்.

கேள்விகள்

1. சாவி என்பவள் யார் ? அவள் விட்டை விட்டு
வெளியேறியதேன் ?
2. சாவியின் இருக்கமற்ற குணத்திற்கு ஒரு சான்று
சூருக.
3. குழவியைக் காத்தது எது ? அதனை வளர்த்தது
யார் ? எங்ஙனம் ?
4. வேதியர் வெறுக்குமாறு ஆபுத்திரன் செய்த செயல்
யாது ?
5. ஆபுத்திரன் ஊரை விட்டுச் சென்றது ஏன் ? தென்
மதுரையில் அவன் செய்த தென்னா ?
6. அமுதசுரபியின் இயல்பினைக் கூறுக.
7. அமுதசுரபி யாரால் எப்பொழுது யாருக்குக்
கொடுக்கப்பட்டது ?
8. இந்திரன் அவனிடம் ஏன் வந்தான் ?
9. இந்திரன் ஆபுத்திரனிடம் கூறியது என்னா ?
10. ஆபுத்திரன் இந்திரனுக்குக் கூறிய மறுமொழி
யாது ?
11. ஆபுத்திரன் மணிபல்லவம் சென்றதேன் ?
12. மணிபல்லவத்தில் ஆபுத்திரன் செய்தது யாது ?
13. பாத்திரத்தைக் கோழுகியில்டு ஆபுத்திரன்
கூறிய தென்னா ?
14. அமுதசுரபி யார் கையில் சென்றது ? எவ்வாறு
பயன்பட்டது ?

இலக்கணம்

பெயர்ச் சொல் ஆறு வகைப்படும் :

புகழேந்தி பாடுகிறான்—புகழேந்தி பொருட் பெயர்
 காடு அடர்ந்துள்ளது—காடு இடப் பெயர்
 மாலையில் வினோயாடு—மாலை காலப் பெயர்
 வாழை இலை அதிக விளை—இலை சினைப் பெயர்
 பால் வெள்ளோ நிறமுடையது—வெள்ளோ பண்புப் பெயர்—
 உதவி செய்தல் நல்லது—உதவி தொழிற் பெயர்.

வினைச்சொல் :

நாய் ஒடிற்று

குழந்தை வினோயாடுகிறது

ஒடிற்று, வினோயாடுகிறது என்ற சொற்கள் நாய், குழந்தை ஆகியன என்ன செய்தன என்பதைக் குறிக்கும் சொற்களாக உள்ளன. இவை வினைச்சொற்களாகும்.

எண்ணுப் பெயர்கள் : ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு முதலியன எண்கணக் குறிப்பதால் எண்ணுப் பெயர் என்று பெயர் பெறும்.

இவை அடை மொழிகளாக வரும் காலத்து முதலா வது, இரண்டாவது, பத்தாவது என்ற முறையில் வரும். மேலும் ஒர், இரு, மு, அறு என்ற முறையிலும் வரும். அவை சொற்களுடன் சேர்ந்துவரும் வகையினைக் காண்க:

ஒரு புலி	மூன்றுவது எண்	முவலகு
ஒர் ஆடு	நான்காவது வீடு	ஐம்பால்
இரு விழி	எட்டாவது பெட்டி	அறுவகை

6. இரும்பு

“இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீர்”, என்று இயம்பினார் பாரதியார். அவ்வாறு அவர் சூறக் காரணம் யாது?

உலகில் நடைபெறும் வேலைகள் எதுவாயினும் இரும்பின்றிச் செய்தல் இயலாது. ஊசிமுதல் உயரிய பெருமை வாய்ந்த பொறி வரையுள்ள பொருள்கள் பலவும் இரும்பாலேயே இயற்றப்படுகின்றன. இரும்பில்லையேல் நாகரிக உலகம் நசித்துப்போம் என்பதில் ஜயமில்லை.

இரும்பு ஜவகை உலோகங்களுள் ஒன்று. பொன்வள்ளி, செம்பு, ஈயம் என்பன பிற உலோகங்கள். இரும்பு மற்றைய எல்லா உலோகங்களிலும் உறுதியானது; உபயோகமுள்ளது; மிகுதியாய் அகப்படக் கூடியதுமாகும். இரும்புக்கு ஒளி இல்லை. பொன்னின் நிறையில் மிகக் குறைந்தது. ஆயினும், அது பொன்னைக் காட்டிலும் நமக்குப் பல வகைகளில் பயன்படும் பொருளாக இருக்கிறது. இரும்பிற்குக் கரும் பொன் என்று ஒரு பெயருமின்டு.

இரும்பு பெரும்பாலும் கனிகளிலிருந்தும், சிறுபான்மை மலையருவி பாயுமிடங்களிலிருந்தும் எடுக்கப்படுகின்றது. மக்கள் கனிகளில் உள்ள இரும்பை நிலத்தை வெட்டிச் சேகரிப்பர். அது கனிகளில் வேறு பொருள்களோடு சேர்ந்து கட்டிகளாகவே கிடைக்கும். அருவி பாயுமிடங்களிலுள்ள இரும்பு மணலோடு சேர்ந்து துகளாகக் காணப்படும். அவைகளை உருக்கிச் சலாகைகள் ஆக்குவார்கள்.

கனியிலிருந்து வெட்டிச் சேர்க்கப்படும் பொருள் கனியம் எனப்படும். அதனைத் தாது என்றும் கூறலாம். அது தூய்மையற்றிருக்கும்; பிற பொருள்களோடு சேர்ந்திருக்கும். அதனைக் காய்ச்சிய பின்னரே இரும்பைப் பிரிப்பர். தாதுக்கள் குடேற்றப்படுகின்றன. அதனால் அவற்றிலுள்ள ஈரம், கரிவளி ஆகியவை நீங்கும். பின்னர் தாதுக்களுடன் நிலக்கரி, சண்னும்புக் கற்கள் ஆகிய வற்றைக் கலந்து பெரிய ஊது உலைகளில் இடுவர்.

ஊது உலை சமார் 80 அடி உயரமும் 40 அடி அகலமும் உள்ளதாக இருக்கும். அதன் வெளிப்

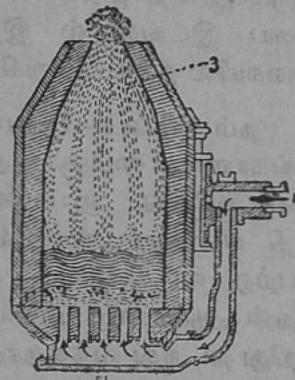

புறம் எஃகுத் தகடுகளினாலும், உட்புறம் கற்களினாலும் அமைந்திருக்கும். ஊது உலையின் அடிப்பாகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள குழாய்களின் மூலமாகச் சூடுபடுத்தப்பட்ட கடுங்காற்றைச் செலுத்துவர். உலையிலிட்ட கரிஎரியும், இரும்பு உருகத் தொடங்கும். உருகிய இரும்பு உலையின் அடிப்பாகத்தில் சேரும். இரும்புடன் கலந்திருந்த பிற பொருள்கள் சண்னும்புக் கல்லோடு இரும்பு உருக்கும் சேர்ந்து உருகும். அவை உருகிய உலை இரும்பின் மேல் மிதக்கும் தன்மையன். அவற்றை அவ்வப்பொழுது மற்றொரு குழாயின் வழியாக வெளியேற்றுவர். உருகிய இரும்பு, உலையிலுள்ள குழாய் மூலமாக வெளியே எடுக்கப்பட்டு அச்சுக்களில் வார்க்கப்படுகின்றது. இதுவே வாஸ்பிரிம்பு ஆகும்.

வார்ப்பிரும்பு எளிதில் உடையக் கூடியது. அச்சிலிட்டுச் செய்யப்படும் இயந்திரங்கள், இரும்புச் சக்கரங்கள், மாடிப்படிகள், கட்டில்கள், கரி அடுப்புகள் ஆகிய இவை யாவும் வார்ப்பு இரும்பினால் செய்யப்படுகின்றன.

வார்ப்பிரும்பைத் தவிர வேறு இருவகை இரும்பு களுண்டு. இவை வார்ப்பிரும்பினால் வேறுபட்ட உருவமேயன்றி வேறில்லை. தேனிரும்பு என்பது ஒரு வகை. இது மிகவும் நூய்மையானது. வார்ப்பிரும்பைப் பழுக்கக் காய்ச்சி அதனுடன் இரும்பு “ஆக்ஸைட்” என்ற பொருளைச் சேர்த்தால் தேனிரும்பு கிடைக்கின்றது. இது தகடாக அடிக்கவும், கம்பியாக இழுக்கவும் பயன்படும். இதிலிருந்துதான் ஆணிகள், தாழ்ப்பாள்கள் முதலிய பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன. மின்சாரக்காந்தம் செய்யவும் இது பயன்படுகின்றது.

மற்றெரு வகை இரும்பு எஃகு. இதற்கு உருக்கு என்ற மற்ற ஏரு ரு பெய ரும் உண்டு. வார்ப்பிரும்பைத் தனியாக ஓர் உலையிலிட்டு மிகுதியாகச் சூடேற்றுவர்; தக்க அளவில் ‘ஆக்சிஜனைச் செலுத்துவர்; செலுத்திய பின் மீண்டும் காய்ச்சவர். அப்பொழுது இதிலுள்ள ஒரு சில பொருள்கள் நீங்குகின்றன. அங்ஙனம் காய்ச்சப் பட்ட இரும்பு எஃகாக மாறுகி எஃகு காய்ச்சம் உலை ரது. இவ்வகை இரும்பு மிகவும் உறுதியானது.

எங்கு தான் பெறும் சூட்டின் அளவிற்கேற்ப மாறுதல்களை அடையும். எஃகைப் பழக்கக் காய்ச் சிக் குளிர்ந்த நீரில் திடீரென்று அமிழ்த்தினால் அது கண்ணுடியைப் போல் உறுதியாகவும், உடையக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இதனுலேய உறுதி யான ஆயுதங்கள், தண்டவாளங்கள், வீட்டிற்குத் வும் விட்டங்கள், இரும்புப் பெட்டிகள், இயந்திரங்கள், வெட்டுக் கருவிகள் ஆகியன எஃகினால் செய்யப்படுகின்றன.

இரும்பு நம் நாட்டில் மிகுதியாகக் கிடைப்ப தில்லை. இங்கிலாந்தில் மிகுந்த அளவில் இரும்பு அகப்படுகின்றது. இரும்புத் தாதுவை உருக்கி இரும்பு செய்வதற்கும், இரும்பைக் கொண்டு பல சாமான்கள் செய்வதற்கும் நிலக்கரி இன்றியமையாதது. ஆகவே நிலக்கரியும், இரும்பும் ஒன்றுக் கொண்று அண்மையாகக் கிடைக்கும் இடங்களில் இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுகின்றன. அத்தகைய இடங்களில் இத்தொழில் ஜனதியம் தரும் வகையில் நடைபெறுகின்றது.

நம் நாட்டில் பீஹார், மத்தியப்பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், மைசூர் ஆகிய இடங்களில் இரும்பு கிடைக்கிறது. ஜாம்ஷேஷ்ட்டூர், டாடா நகர், பத்ரா வதி என்னுமிடங்களில் இரும்புத் தொழில் நடைபெற்று வருகின்றது. பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இரும்புத் தொழில் சிறிது நடந்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சுரங்கத் தொழில் குறித்து நமது அரசாங்கம் ஓர் ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுத்துள்ளது. அத்

திட்டத்தின்படி அறிஞர்கள் குழு ஒன்று நன் முறையில் வேலைசெய்து வருகின்றது. இதன் மூலம் நம் அரசாங்கம் இரும்புக் கணிகளுள்ள புதிய இடங்களைக் கண்டுபிடித்து நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும். இதனால் நம் நாடு பிறநாடுகளைவிட இரும் புத்தொழிலில் முன்னேறும் என்பதில் ஜயமில்லை.

அருஞ்சொற்பொருள்

பொறி - இயந்திரம். நசித்து - அழிந்து. நிறை - எடை. ஊதியம் - இலாபம். கடுங்காற்று - விரைவாக வீசும் காற்று. பூர்த்தி - நிறைவு. கரும்பொன் - இரும்பு.

கேள்விகள்

1. இரும்பின் இன்றியமையாமை யாது?
2. ஜவகை உலோகங்கள் யாவை? பொன்னேடு இரும்பின் தன்மையை ஆராய்க.
3. இரும்பு எங்ஙனம் கிடைக்கும்?
4. கனியம் என்பது யாது? அதிலிருந்து இரும்பு பிரிக்கப்படுவது எங்ஙனம்?
5. ஊது உலை எப்படி இருக்கும்? வார்ப்பிரும்பு எவ்வாறு கிடைக்கிறது?
6. வார்ப்பிரும்பின் தன்மை யாது? அது எங்ஙனம் பயன்படும்?
7. தேனிரும்பு எப்படிச் செய்யப்படுகிறது? அது எங்ஙனம் பயன்படும்?
8. உருக்கிரும்பு எங்ஙனம் செய்யப்படுகின்றது? அதன் பயன் யாது?
9. இரும்புத் தொழிலுக்கு இன்றியமையாதது எது?

10. தம் நாட்டில் இரும்பு கிடைக்கும் இடங்களையும்
இரும்புத் தொழில் நடைபெறும் இடங்களையும்
கூறுக.
11. நமக்கு வேண்டிய முழு இரும்பையும் பெறுவ
தற்கான வழி யாது?

பயிற்சி

1. வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக:—
உயரிய, ஜவகை, பெரும்பாலும், வேறுபட்ட,
சுயதேவை.
2. “இரும்பின் பயன்” என்ற தலைப்பில் ஒரு
கட்டுரை வரைக.

இலக்கணம்

அடைமொழி

மலர்கள் இனிய மணம் வீசும்
படித்த பையன்
நன்றாகத் தூங்கு
இனிய, படித்த, நன்றாக என்பன அடைமொழிகள்.

அடுத்து வருவது அடைமொழி. பெயர்ச் சொல்கில்
அடுத்து வருவது பெயரடை. விளைச் சொல்கில் அடுத்து
வருவது விளையடை.

அடைமொழிகளைக் கூறி விளக்குக:

1. தமிழ் இனிமையான மொழி.
2. வள்ளி அழகாகப் பாடினான்.
3. சிறந்த எழுத்தாளி உயர்ந்த பரிசு பெற்றஞ்.
4. சிறிய வீடு பெரிய குடும்பத்திற்குப் போதாது.
5. அடியாத மாடு படியாது.

7. சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள்

ஓவியம், சிற்பம், இசை, நடனம் ஆகியவை நுண் கலைகள் என்பனவற்றுள் அடங்கும். நம் தமிழ்நாடு பண்டைக்கால முதலே இந்தக் கலைகளைப் போற்றி வந்துள்ளது. இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் நூல்கள், சிற்பங்கள், கோவில்கள், அவற்றிலுள்ள ஓவியங்கள் முதலியவை அதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

சங்ககாலத்திற்குப் பின் பல்லவ மன்னர்கள் ஆட்சி ஒங்கியிருந்தது. கி. பி. மூன்றாம் நூற்றுண்டிற்கும் ஒன்பதாம் நூற்றுண்டிற்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில், அவர்கள் தனி அரசு செலுத்தி வந்தனர். அவர்கள் காஞ்சிபுரத்தைத் தலை நகராகக் கொண்டிருந்தனர்.

பல்லவ மன்னர்கள் ஓவியம் முதலிய நுண்கலை களை ஆர்வத்துடன் வளர்த்துவந்தனர்; சிற்பிகளையும் ஓவியர்களையும் போற்றி ஆதரித்தனர். அவர்கள் காலத்திலேயே என்றும் அழியாக் கலைச் செல்வத் தைத் தமிழ்நாடு பெற்றது என்னலாம். பல்லவர்கள் கற்பாறைகளையும், மலைகளையும் குடைந்தனர். அவற்றை இறைவன் கோவில்களாக வகுத்தனர். கோவில்களை அழகு பெற அமைக்க ஓவியங்களைத் தீட்டினர். அவை சிற்ப மண்டபங்களாக விளங்குகின்றன.

பல்லவப் பேரரசர்களுள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த வன் மகேந்திரவர்மன். இவன் கலையுள்ளம் படைத் தவன். தன் நாட்டில் பலவிடங்களில் சிற்பங்களைச் செதுக்கு வித்தான்; ஓவியங்களைத் தீட்டினுன். ஓவியங்கள் வரைவதில் ஒப்பற்றவன் இவன். ஆகையில்

ஞல் இவன் ‘சித்திரப்புலி’ என்ற பட்டப் பெயரை யும் பெற்றுன். இவன் காலத்தில் ஓவியங்கள் பல குகைக் கோவில்களில் வரையப்பட்டன. அவற்றுள் மாமண்டூர், மாமல்லபுரம், சித்தன்னவாசல், காஞ்சி புரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளவை ஒப்பற்றன. சித்தன்னவாசல் என்னுமிடத்திலுள்ள ஓவியங்கள் சிலவற்றை நாம் மனக்கண் கொண்டு காணலாம்.

சித்தன்னவாசல் புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த ஒரூர். இது திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து இருபது கல் தொலைவிலுள்ளது. நாரத்தாமலை புகைவண்டி நிலையத்தி லிறங்கி இரண்டு கல் தொலை சென்றால் இவ்வூரை அடையலாம். அங்குள்ள ஒரு சிறு மலையின் மீது சமணர்களது கோவில் ஒன்றுள்ளது. கோவிலினுள் சென்றதும் இரண்டு தூண்களைக் காணலாம். அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு நாட்டிய மகளிர் ஓவியத்தைக் காணலாம். அவை தம் முகத்தோற்றத்தால் கோவிலுக்கு வருவோரை வரவேற்பது போன்று அமைந்துள்ளன. பரத நாட்டியப் புலமை பெற்றேர் அவற்றைக் காணின் நாட்டியக் கலையின் ஒரு நிலை அவர்களின் நினைவுக்கு வரும்.

இரு ஓவியங்களுள் வலத்தூணில் உள்ள நடன மாதின் ஓவியத்தைக் காண்போம். அந் நடிகையின் தலை நன்றாக அழகு படுத்தப்பட்டுள்ளது. சூந்தல் இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப் பட்டு வாரி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. தலையின் நடுவில் அணிகலன்கள் புளையப் பட்டுள்ளன. முடிக்கப்பட்ட தலையில் பல நிறமுள்ள மலர்கள், தாமரை இதழ்கள், இலைக் கொழுந்துகள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. வளையங்களைப் போன்ற காதனிகள்

காதுகளில் தொங்குகின்றன. அவை விலை மதிப் பற்ற மணிகளால் இழைக்கப்பட்டவை போல் தோற்றமளிக்கின்றன. பலதிறப்பட்ட வேலைப் பாடுகள் அமைந்த அணிகலன்கள் கழுத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இவையன்றி வளையல்கள், கடகங்கள், கணையாழிகள் ஆகியனவும் காணப்படுகின்றன. கணையாழிகள் வலக் கையில் உள்ளன. ஒன்று சுண்டு விரலிலும், மற்றென்று கட்டை விரலிலுமாக உள்ளன. அவள் அணிந்துள்ள மேலாடைகள் இரண்டில் ஒன்று இடையில் நெகிழ்ந்த வண்ணம் கட்டப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மற்றென்று தோனைச்சுற்றி ஓய்யாரமாகப் போட்டிருப்பது

வலத்துண்ணவியம் கின்றது. ஆடைகளின் அமைப்பு, ஒழுங்கு, மடிப்பு ஆகியவற்றை ஓவியன் நேர்த்தியாக அழகு பொருந்த அமைத்துள்ளான்.

இடத்துணில் தீட்டப்பட்டுள்ள மற்றெருநுநடிகையின் ஓவியம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அது வலத்துணில் உள்ள நடிகையின் ஓவியத்தை

விட அழகுற அமைந்துள்ளது என்றே சொல்ல வேண்டும். இப்பெண்ணின் தலையலங்காரம் முற் றிலும் மாறுபட்ட தாக்க காணப்படுகின்றது. எனி னும் பிற அணிகள், ஆடைகள் ஆகியவற்றில் வேறுபாடு ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இவ்விரு நடன மாதர்களின் ஓவியங்களிலும் மூக்கணி காணப்படவில்லை.

வலத் தூணின் உட்புறத்தில் அரசன் அரசியரின் ஓவியங்கள் தீட்டப் பட்டுள்ளன. அவை மார்பு வரையில் உள்ள ஓவியங்களாக வேலான. அரசன் விகீஸ் மதிப்பற்ற மாணி க்கங்கள் பதிக்கப் பெற்ற முடியினை அணிந்திருப்பதாகத் தோன்ற கிறது.

காதில் குண்டலங்களும், கழுத்தில் மணியாரங்களும் காணப்படுகின்றன. அவன் கண்கவர் வனப்புடையவனுகத் தோற்றுமளிக்கிறான். அவன் அருகிலுள்ள அரசியாரின் கூந்தல் ஒருவகையான முடியிட்டு அலங்கரித்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறது.

இடத்தூண் ஓவியம்

கோவில் மண்டபத்தின் மேல்தளம் ஓவியப் பெட்டகமாக விளங்குகின்றது. அங்கு ஒரு தாமரைக் குளம் வரையப்பட்டுள்ளது. குளத்தில் தாமரை மலர்களும், இலைகளும் மண்டிக் கிடக்கின்றன. இவைகளுக்கிடையில் மீன்கள், அன்னங்கள், எருமைகள், யானைகள் ஆகியவை உள்ளன. மேலும் ஆங்குச் சமணர்கள் மூவர் காணப்படுகின்றனர். அவர்களுள் இருவர் தாமரை மலர்களைக் கைகளில் கொண்டுள்ளனர். ஒருவர் இடக் கையில் மலர்க் கூடை தொங்க, மலர் பறிப்பது போல் காணப்படுகின்றார். இந்த ஓவியத்தில் காணப்படும் தாமரை மலர்களும், இலைகளும், இயற்கையான தோற்றுத்தை அளிக்கின்றன.

சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள் தாவரங்களின் காய்களைக் கொண்டே வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளனவெனத் தோன்றுகிறது. ஓவியன் இச்சித்திரங்களைச் சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை, கறுப்பு ஆகிய ஒரு சில நிறங்களைக் கொண்டே அழுபடுத்தியிருக்கிறான்; அவற்றின் பின்னணி பொருத்தமாகவும் அழகாகவும் இருக்குமாறு அமைத்துள்ளான்; இதுவே அவன் கைத்திறமையையும், கலைத்திறமையையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

மேலே காட்டப்பட்டவை பல்லவர்கள் காலத்து ஓவியங்களில் ஒரு சிலவே. இன்னும் பலவற்றைப் பலவிடங்களிலே காணலாகும். இவை கண்களுக்கும், கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கத் தக்கன. எனவே இன்பச் செலவை மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள் இத்தகைய பழங்கால ஓவியங்களை நேரில் சென்று காணல் வேண்டும். இவற்றுல் நாம் பண்டைய

மக்களுடைய நடை, உடை, பாவனை ஆகியவற்றை அறியலாம். ஓவியம் தீட்டும் முறையையும் ஒருவாறு அறிந்து நுண்கலைகளுள் ஒன்றுன் இதனைக் கைக்கொள்ளலாம். ஓவியம் தீட்டுவது ஓர் இன்பமான பொழுது போக்காக அமைந்து கவலைகளை மறக்கச் செய்யும் இயல்புடையது. எனவே, நாம் இக்கலையைக் கற்றுக் கற்றவரைப் போற்றி வாழ்வோமாக.

அருஞ்சொற்பொருள்

நுண்கலை - நுட்பமான கலை. ஆர்வம் - பெரு விருப்பம். சிற்பி - சிற்பம் செதுக்குவோர். தீட்டினர் - வர்ந்தனர். புலமை - அறிவு. புனிதல் - அணிதல். இழைக்க - செய்ய. கடகம் - கையில் அணியும் ஒருவகை அணி. நெகிழ்ந்தது - தளர்ந்தது. ஒய்யாரம்-அழகு. ஓவியப் பெட்டகம் - ஓவியச் செல்வம் நிறைந்த இடம். வண்ணம் - நிறம். குண்டலம் - காதனி.

கேள்விகள்

1. நுண்கலைகள் என்பன யாவை? இவை நம்மவால் போற்றப்பட்டன என்பதை எப்படி அறியலாம்?
2. பல்லவ மன்னர்கள் ஆட்சி செய்த காலம் எது?
3. பல்லவ மன்னர்கள் சிற்பக் கலையைப் போற்றினர் என்பது எப்படி?
4. ‘சித்திரப்புலி’ என்பவன் யார்? அவன் இப்பட்டம் பெற்றதேன்?
5. மகேந்திரவர்மன் காலத்து ஓவியங்கள் உள்ள இடங்கள் யாவை?

6. சித்தன்னவாசல் எங்குள்ளது? அங்குள்ள ஒவியங்கள் யாவை?
7. நாட்டிய மகளிரின் தோற்றம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது?
8. வலத்துணில் உள்ள நடன மாதின் ஒவியத்தைப் பற்றி வரைக.
9. இடத்துணில் தீட்டப்பட்ட ஒவியத்தைப் பற்றி வரைக,
10. அரசன் அரசியரின் ஒவியங்கள் எவ்வாறு எங்குத் தீட்டப்பட்டுள்ளன?
11. கோவில் மண்டபத்தின் மேல் தளத்தின் மீதுள்ள ஒவியங்களைப்பற்றி வரைக.
12. சித்தன்னவாசல் ஒவியங்களில் காணப்படும் வண்ணங்கள் யாவை?
13. ஒவியங்களால் நாம் அறியத்தக்கன யாவை?

யயிற்சி

1. வாக்கியங்களில் பயன்படுத்தி எழுதுக :— முகத் தோற்றம், புகையப்பட்டு, விழிமதிப்பற்ற, நெகிழ்ந்த, இழைக்கப்பட்ட.
2. ‘பல்லவர் கால ஒவியங்கள்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வரைக.
3. நீ பார்த்த ஒவியம் ஒன்றைப்பற்றி எழுதுக.

இலக்கணம்

புணர்ச்சி

- (1) ஆடு + ஓடியது—ஆடோடியது!
- (2) மரம் + விழுந்தது—மரம் விழுந்தது

முதல் வகைச் சொற்கள் புணர்ந்த போது வேறு பட்டுள்ளது. எனவே இது விகாரப்புணர்ச்சி. இரண்டாம் வகைச் சொற்கள் புணர்ந்ததில் வேறுபாடு இல்லை எனவே, இது இயல்புப்புணர்ச்சி. விகாரப்புணர்ச்சி தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

தோன்றல் விகாரம் :

மணி+கூண்டு = மணிக்கூண்டு

பத்து+பாட்டு = பத்துப்பாட்டு

திரிதல் விகாரம் :

மண்+குடம் = மட்குடம்

பொன்+குடம் = பொற்குடம்

கெடுதல் விகாரம் :

மரம்+வேர் = மரவேர்

நிலம்+வரி = நிலவரி

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

1. அ, இ, உ, எ = முன் வல்லினம் மிகும்

அ+கட்டில் = அக்கட்டில்

இ+செடி = இச்செடி

உ+பக்கம் = உப்பக்கம்

எ+பொருள் = எப்பொருள்

2. அந்த, இந்த, எந்த என்பனவற்றின் முன் வல்லினம் மிகும்.

அந்த+கடை = அந்தக்கடை

இந்த+சேலை = இந்தச்சேலை

எந்த+துண்டு = எந்தத்துண்டு

3. அப்படி, இப்படி, எப்படி-என்பனவற்றின் முன் வல்லினம் மிகும்.

அப்படி+செய் = அப்படிச்செய்

இப்படி+பேசு = இப்படிப்பேசு

எப்படி+பேசினூர் = எப்படிப் பேசினூர்.

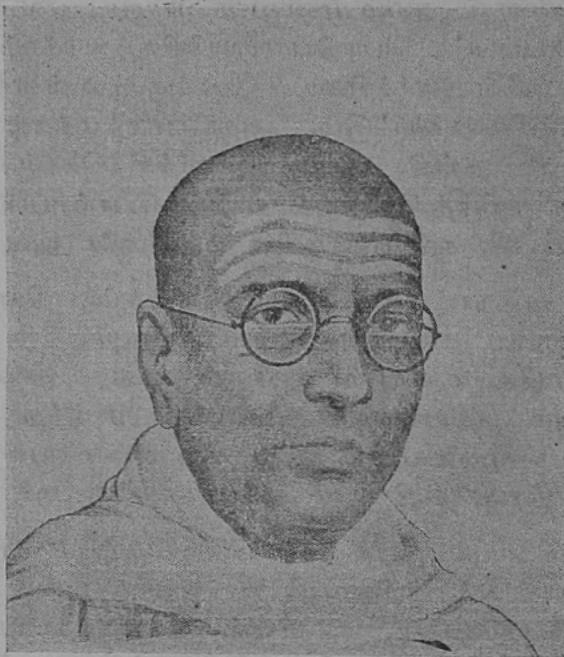
8. தமிழ்த் தென்றல்

‘பொதியத் தென்றல் வந்தது காணீர்’ என்று புகழ் மிக்க புலவராகிய இளங்கோவடிகள் தாம் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தின் மதுரைக்காண்டத்தில் கூறியுள்ளார். தமிழ் முனிவன் வாழும் மலையென்று பாராட்டப்பட்ட பொதிய மலையிலிருந்து வீசும் தென்றல் உடலின் தளர்ச்சியைப் போக்கும்; உள்ளத்திற்கு உணர்ச்சியை ஊட்டும். அதுபோல, மக்கள் உடல் தளர்ச்சி நீங்கி, உரிமையுணர்ச்சி கொள்ளுமாறு செய்த தமிழ்த் தென்றல் என்று போற்றப்படுபவர் நம் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரே ஆவார்.

சோழநாட்டில் சிறந்து விளங்கும் பதிகள் பல. அவற்றுள் கலையின் இருப்பிடமாயும், அன்பின் பிறப்பிடமாயும் விளங்குவது திருவாரூர் என்னும் பதியாகும். அவ்வுரில் வாழ்ந்த விருத் தாசல முதலியாருக்கும், சின்னம்மையாருக்கும் தோன்றியவரே திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுர்.

‘விளாயும் பயிர் முளையிலே தெரியும்’ என்பது நம் நாட்டுப் பழமொழி. அதற்கிணங்க இவர் இளமையிலேயே கல்வியில் கருத்துடையவராய் விளங்கினார். குடுகுடு, கிளித்தட்டு, மற்போர், புள் ஆட்டம், கத்தி சழற்றல் முதலிய விளையாட்டுக் களில் இவருக்கு மிகுந்த விருப்பமுண்டு. பட்டம் விடுதல், குறைத் தேங்காய் எடுத்தல் போன்ற செயல்களிலும் இவர் ஈடுபடுவார். இவர் இளமையில் துடுக்குத்தனமும், நெஞ்சுரமும் மிக்கவராய் விளங்கினார்.

திரு. வி. க. சென்னையிலுள்ள ஆரியன் பிரை மரிப் பாடசாலையில் தமது எட்டாம் வயதில் இரண்டாவது வகுப்பில் சேர்ந்தார்; இரண்டாண்டுகள் அப்பள்ளியில் படித்தார்; பிறகு வெஸ்லி கலா சாலையில் நான்காம் வகுப்பில் சேர்ந்தார்; அங்கு

திரு. வி. க. அவர்கள்

அப்பொழுது நடைபெற்ற கட்டுரைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டார்; ‘வாழை’ என்ற தலைப்பில் அழகியதொரு கட்டுரை எழுதி முதற்பரிசு பெற்றார். நான்தோறும் எழுதும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டு தெளிவாகவும், அழகாகவும் எழுதக் கற்றுக் கொண்-

டார். இவருடைய அறிவையும், திறமையையும் கண்ட ஆசிரியர் இவரைச் சூட்டாம்பிள்ளையாக நியு மித்தார்.

தொடக்க நிலைப் படிப்பைப் படித்து முடித்த இவர் அக் கலாசாலையிலேயே உயர்நிலைப்பூர்விக் கல்வியையும் பயின்றார். கல்வியிழ் சிறந்து விளங்கி யமையால் பள்ளிக்கூடத்துச் சம்பளமின்றியே படிக்கும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. இவர் ஆசிரியர்களை அணுகித் தமக்கு ஏற்படும் ஜூன்களை அவ்வைப் பொழுது நீக்கிக் கொள்வார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த கதிரைவேற் பிள்ளை அப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராய் இருந்தார். அவர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த வர். சிறந்த பேச்சாளர்; மாணவர்களுக்குத் தமிழன்பை ஊட்டும் வகையில் பாடம் நடத்தும் இயல் புடையவர். திரு.வி. க. அவரிடம் பேரன்பு கொண்டு நெருங்கிப் பழகினார்; அவருடைய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுத் தமிழுணர்வும், பேச்சாற்றலும் பெற்றார். எதிர்பாராக் காரணங்கள் சிலவற்றாலும் பள்ளியிறுதி வகுப்பில் இரண்டாவது முறை படிக்கவேண்டிய நிலை இவருக்கு ஏற்பட்டது. அதனை இவர் விரும்பவில்லை. அதனால் இவருடைய பள்ளிப் படிப்பு இதனுடன் முற்றுப் பெற்றது.

பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்ட பின் இவருடைய உள்ளம் தமிழ் மொழியின்மீது சென்றது. இலக்கணம், இலக்கியம், தர்க்கம், சாத்திரம் ஆகியவற்றைத் தம் ஆசிரியராகிய கதிரைவேற் பிள்ளையிடம் பாடங் கேட்டார். பெரிய புராணம், தணிகைப் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய புராணங்களையும் அவரிடத்திலேயே பயின்

ரூர். இந்நிலையில் கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள் கடுஞ்சுரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு இயற்கை எய்தினார். அதன் பின் திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார் யாழ்ப் பாணம் சுவாமினாத பண்டிதர், சபாபதி நாவலர் ஆகி யோரிடம் பாடம் கேட்டுத் தம் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டார். தமக்கு ஏற்படும் ஜூயங்களை மறைமலை யடிகளாரிடத்தில் கேட்பதும் உண்டு. அடிகளாரும் அவ்வப்போது இவருடைய ஜூயங்களை நீக்கி வந்தார். வடமொழி, ஆங்கிலம், அரபு முதலிய மொழி களில் வல்லவராய் விளங்கிய பலரை இவர் அனுகி அம்மொழி நூல்களைப் பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்துகொண்டார்.

தந்தையார் இறந்தமையால் இவருடைய குடும்பம் வறுமைக்குள்ளாகியது. குடும்பத்தைக் காப் பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இவருக்கு ஏற்பட்டது. பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வேலை தேடினார்; வேலை கிடைக்கப் பெறுமையால் பெரிதும் வருந்தினார். பிறகு ஸ்பென்சர் கம்பெனியில் வேலை கிடைத்தது. இவர் அங்குச் சில மாதங்கள் வேலை செய்து வந்தார். இச்சமயத்தில் ஆங்கிலேயரால் வங்காள மாநிலம் இரு துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக அரசியல் கிளர்ச்சி நாடெங்கும் ஏற்பட்டது. இத்தகைய கிளர்ச்சிகளில் மனத்தைச் செலுத்திய திரு. வி. க. தம் வேலையைவிட்டுப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டார்.

இவர் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுக் காங்கிரஸ் இயக்கம் தென்னைட்டில் வளர்ச்சியடைய அரும்பாடு பட்டார். காந்தியடிகளின் கொள்கைகளைப் பின்

பற்றி அறப் புரட்சிகள் பலவற்றில் கலந்து கொண்டார்; தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதித் தொழிற் சங்கம் ஒன்றையும் தோற்றுவித்தார்; அல்லும்பகலும் அயராது தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பாடுபட்டார். தேசபக்தன், நவசக்தி ஆகிய செய்தித் தாள்களின் ஆசிரியராக இருந்து தமிழுக்கும், நாட்டிற்கும் இவர் செய்த பணிகள் மிகப் பலவாகும்.

திரு. வி. க. எஸிய வாழ்க்கையை நடத்தினார்; ஒழுக்கத்தின் இருப்பிடமாய் விளங்கினார்; சத்தியத்தின் உறைவிடமாய் வாழ்ந்தார்; சமரச மனப்பான் மையை வளர்த்தார்; பெண்மையைப் போற்றினார்; மாணவர்களின் நன்பராயிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய அறிவுரைகளை மழங்கினார். இவரைத் தமிழ் நாட்டுக் காந்தியடிகள் என்றும் சூறலாம். வாழ்க திரு. வி. க. அவர்களின் பெயர்! வளர்க அவர் பணி!

தோற்றம்: 26-8-1883. மறைவு: 17-9-1953.

அருஞ்சொற்பொருள்

பொதியம் - பொதியமலை. தமிழ் முனிவன் - அ கத்தியன். புள் ஆட்டம் - கிட்டிப்புள் ஆட்டம். நெஞ்சுரம் - மனவுறுதி. சட்டாம்பிள்ளை - வகுப்புத் தலைவன்.

கேள்விகள்

1. தென்றல் செய்யும் நன்மைகள் யாவை?
2. திரு. வி. க. அவர்களைத் தமிழ்த் தென்றல் என்று ஏன் கூறுகின்றோம்?
3. திரு. வி. க. அவர்களின் பெற்றேர்கள் யாவர்?
4. இளமையில் அவர் விளையாடிய விளையாட்டுக்கள் யாவை?

5. எந்தப் பள்ளியில் அவர் முதன் முதல் சேர்ந்தார் ? அப்பொழுது அவருக்கு வயது எத்தனை ?
6. திரு. வி. க. எதற்காக முதற் பரிசு பெற்றார் ? எப்போது ?
7. கதிரவேற் பிள்ளையிடம் அவர் பாடங் கேட்ட நூல்கள் யாவை ?
8. திரு. வி. க. அவர்களின் பள்ளிப் படிப்பு ஏவு இடையிலேயே முற்றுப் பெற்றது ?
9. அவருக்கு ஆசிரியராயிருந்த பெருமக்கள் யாவர் ?
10. அவர் வேலையிலிருந்து .விலகியதற்குக் காரணம் யாது ?
11. திரு. வி. க. செய்த பொதுப் பணிகள் யாவை ?

இலக்கணம்

- (.) இது முற்றுப்புள்ளி. வாக்கியம் முடிந்த இடத் தில் இப்புள்ளியை இடவேண்டும்.
- (;) இஃது அரைப்புள்ளி. ஒரே எழுவாய் பல பய னிலைகளைக் கொண்டு முடியும் தொடர் வாக்கியத் தில் பயனிலைகளுக்குப் பின் இதனை இட வேண்டும்.
- (.) இது காற் புள்ளி. பெயர்ச் சொற்கள் பல தொடர்ந்து வரும்போது, நீண்ட வாக்கியங்களில் உள்ள விளையெச்சங்களை அடுத்து இப்புள்ளியை இடவேண்டும்.
- (?) இது வினாக்குறி. வினா வாக்கியங்களின் இறுதியில் இதனை இடவேண்டும்.
- (!) இஃது உணர்ச்சிக்குறி. இரக்கம், வியப்பு, வினி ஆகிய இடங்களில் இக்குறி இடவேண்டும்.

ஓளவை தாது

(நாடகம்)

காட்சி—1

இடம்: தகரீர் அரண்மனை.

காலம்: பகல்.

உறுப்பினர்: அதியமான், ஓளவையார்.

[அரண்மனையில் விருந்துண்டின் ஓளவையாரும்,
அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியும் தனித்துப்
பேசுதல்]

அதியன்: அறிவில் சிறந்த பெருமாட்டியே, என்
னன்று சொல்வேன்! தொண்டைமான் இவ்
வாறு மனம் மாறுதலடைவான் என்று நான்
எண்ணவேயில்லை, என்ன திமிர்! எவ்வளவு
இறுமாப்பு! என்னைப் போருக்கு அழைக்கின்
ருனே! அழைக்கட்டும். அவன் இறுமாப்பை
அடக்குகின்றேன்.

ஓளவை: அதியனே, வீணிற் சினங் கொள்வதிற்
பயன் என்ன? தொண்டைமான் இனாருன்;
அண்மையில் அரியணை ஏறியவன். தன்கைப்
பெருவீரன் என்று எண்ணி இறுமாந்திருக்கி
ருன்! அனுபவம் இல்லாத சிறுவன். போரிடு
வதினின்று அவனைத் தடை செய்ய முடி
யாதோ!

அதியன் : அன்னையினும் சிறந்த அம்மையே, அவனுக்கு நான் எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கின் ரேன் தெரியுமா! யானைகள் வேண்டுமென்றுன். கொடுத்து உதவினேன். சந்தன மரம் பேரளவில் வேண்டினான். அவன் விரும்பிய அளவு கொடுத்தேன். என்னுடன் நட்புகொண்டான்; பாராட்டினேன்; என் நாட்டுக்கு வந்து என் விருந்தினானுயிருந்தான். உபசரித்தேன்; அளவளாவினேன்...

ஒளவை : இத்தகையவன் போருக்கு அழைக்கு மாறு துணிந்தது எப்படி?

அதியன் : ஏன் துணியமாட்டான்? பொருமை அவனித் துணியச் செய்தது! எம் நாட்டு வளமும் செல்வப் பெருக்கும் அவனைப் போரிடத்தாண்டியுள்ளன. என்னைப் போருக்கு அழைத்து வெற்றி பெற்றால், இந்த நாட்டையும் இதன் செல்வத்தையும் தானே அடையலாம் அல்லவா?

ஒளவை : தொண்டைமான் அவ்வளவு இழிகுணம் படைத்தவனு?

அதியன் : அவன் போக்கிலிருந்து இது விளக்கமாகத் தெரியவில்லையா? அன்னையே, உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்யும் சண்டாளன்; அன்னமிட்ட வீட்டில் கன்னமிடும் கயவன். அவன் விரும்பியவாறு போர் தொடுக்கட்டும். அவனையும் அவன் வீரரையும் வீழ்த்தி, மண்டைகள் மண்ணில் உருளாச் செய்கிறேன். முண்ட

தங்களை நாட்டியமாட வைக்கிறேன். அவன் தலைநகரைத் தரைமட்டமாக்குகிறேன்.

ஓளவை : அதிய, பதருதே. உன் வீரத்திற்கு முன் அவன் விட்டில் பூச்சி. பொறுமை பொலிவளிக் கும். பதருத காரியம் சிதருது. ஆழ்ந்து சிந்தித்த பின் செயலாற்றுவதே நல்லது. ‘என்னித் துணிக கருமம்’ என்னும் மறைமொழி நீ அறியாததோ !

அதியன் : நானு பதறுகிறேன்? போருக்குத் துடித் துக் கொண்டிருப்பவன் நானு?

ஓளவை : வீரர் தலைவ, நீ போருக்குத் துடிக்கிறுய் என்று நான் கூறவில்லை. இந்தப் போர் எவ் வகையிலும் நடைபெறக் கூடாது என்பதே என் கருத்து.

அதியன் : அம்மையீர், அதற்கு நானென்ன செய்வது? அவன் படையெடுத்து வந்தால் நான் அடிபணிய வேண்டுமா?

ஓளவை : அதிய, வேண்டாம். வீரனுகிய நீ அவ்வாறு செய்தல் அழகா? அவ்வாறு செய்யுமாறு நான் கூறுவேனு? நான் தொண்டைமானிடம் தாது செல்கின்றேன். அவனிடம் பேசி இந்தப் பெரும் போரை நிறுத்துகிறேன். நீ எனக்கு விடை கொடு.

அதியன் : அன்ஜையே, தொண்டைமான் ஓர் அறி விலி ; செய்ந்நன்றி கொன்றவன் ; வஞ்சகன். தங்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்பானே என்று ஜூயிருகின்றேன். எனினும், தங்கள் விருப் ப. I. சி-5

பத்தை நான் தடை செய்யவில்லை. போய் வாருங்கள்.

[ஓளவை அதியனிடம் விடைபெற்றுத் தொண்டை நாடு நோக்கிச் செல்கிறார்கள்.]

காட்சி—2

இடம் : காஞ்சீபுரத்தில் தொண்டைமான் அரண் மனை.

காலம் : முற்பகல்.

உறுப்பினர் : தொண்டைமான், அரசி, ஓளவை, காவலர்.

[ஓளவை களைத்துத் தடியூன்றி மெல்ல நடந்து வருகிறார். தொண்டைமான், தளர்ந்து நடந்துவரும் அவரைக் கண்டதும் ஒடோடிச் சென்று எதிர்கொண்டு வரவேற்கிறார்கள்.]

தொ : புலவர்க்கரசியே, வருக! எருகு!! தங்களுக்கு நல்வரவு கூறுகின்றேன்.

ஓளவை : தொண்டையர் கோனே, வாழ்க. நின் குலமும், ஆட்சியும் சிறந்த புகழுடன் பொலியுமாக!

தொ : பெருமாட்டியே, தாங்கள் மிகவும் களைத்துள்ளீர்கள். நெடுந் தொலைவிலிருந்து நடந்து வருகிறீர்கள் போலும்! தாங்கள் முதலில் குளித்து வாருங்கள். உணவுண்டபின் பேசுவோம்.

(காவலன் ஒருவனை அழைத்து)

காவல, இப்பெருமாட்டியாரை அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துச் செல்.

[ஒளவையார் குளித்து வேறுடை தரித்த பின், தொண்டமானும், ஒளவையும், அரசியும் ஒன்றுக அமர்ந்து உணவுண்கின்றனர்.]

தூ : அன்னையே, தங்கள் வருகை என்னைப் பெருமைப்படுத்தி விட்டது. எவ்வாறேனும் தங்களை அழைத்துத் தங்களுடைய கவிகளாம் நறுமண மலர்களின் இனபத்தைத் துய்த்து மகிழவேண் மும் என்னும் பேரவாக் கொண்டிருந்தேன். நான் எதிர்பாராவாறு தாங்களே இங்கு வந்து விட்டது என்னுடைய நல்வாய்ப்போகும்.

ஒளவை : அரசர் ஏறே, உன் அன்புக்கு என் நன்றி. நம் செந்தமிழில் நீ கொண்டுள்ள பற்றினை நானரிவேன். உன்னால், நம் தமிழகம் கல்வி யிலும் வீரத்திலும் தலை சிறந்து பெரும்புகழ் அடையும் என்பதில் எனக்கு ஜயமில்லை.

தூ : புலவர் தலைவியே, நன்றி. பேசிக்கொண்டே சென்று என் படைக்கலக் கொட்டிலைக் காண்போமா ?

ஒளவை : வீரர் வீர, அப்படியே செய்வோம்.

[இருவரும் பேசிக்கொண்டே படைக்கலக் கொட்டிலை அடைகின்றனர். தொண்டமான் அங்குள்ள வற்றை ஒளவையாருக்குக் காட்டிய வண்ணம் செல்கின்றன்.]

தூ : அன்னையே, பார்த்தீர்களா ? இந்த கட்டி களை ! அதோ பாருங்கள் சிறந்த வாள் வகை கள். இந்த வேற் கருவிகள் மிகச் சிறந்தவை.

ஒளவை : ஆம் : ஆம். எல்லாம் மிகச் சிறந்தவை களாகவே இருக்கின்றன. அனைத்தும் புத்தம்

புதியவை. நெய் பூசி, காம்புகள் திருத்தி, பீலி சூட்டிப் பார்வைக்கு மிகமிக அழகாக அடுக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால் நான் அதியனிடத்தில் இவ்வாறு அழகாகக் காணமுடியவில்லை. ஈட்டி களும், வேல்களும், வாள்களும் முனை வளைந்தும், விரிந்தும், உடைந்தும், சூர்மழுங்கியும் கொல்லன் உலைக்களத்தில் கிடக்கின்றன. காம்புகள் முறிந்து புதிய காம்புகள் செருகப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. பெரும்பாலும் இவை அவன் படைக் கொட்டிலில் இருப்பதில்லை. வீரர்கள் கையில் இருக்கும் ; இல்லையெனின் கொல்லன் உலையில் கிடக்கும்.

தொ : அன்னை, தங்கள் கூற்று புகழ்வது போல் இகழ்வதாயிருக்கின்றதே! நான் போர்ப் பயிற்சி இல்லாதவன் என்றும், அதியன் மிகுந்த போர்ப் பயிற்சி உடையவன் என்றும், அவன் வீரர்கள் எப்போதும் போர்க் கருவிகளுடன் பயில்பவர் என்றும், என் வீரர்கள் போர்க் கருவிகளை அலங்காரமாக அடுக்கி வைத்து விட்டு உல்லாசமாக இருப்பவர் என்றும் கூறுவதாக அன்றே இருக்கிறது தங்கள் கூற்று!

ஒளவை : வீரர்க்கரசே, ஆம் ; அதியன் போர்ப் பயிற்சி மிக்கவன் என்பதை உலகறியும். நீ அவனுடன் போர் தொடுக்க முயல்வதாகவும் கேள்வியுற்றேன். நீயும் வீரன். அவனும் வீரன். நீங்கள் இருவரும் எனக்கு வேண்டியவர்கள். வீரர்களாகிய நீங்களிருவரும் போர் தொடுப்பதால் இருதரப்பிலும் குற்றமற்ற மக்கள் பலர் மாறுவர். பேரினால் உண்டாகும் தொல்லை

கனைப் போரில் ஈடுபடாத குடிமக்களும் ஏற்றுத் துண்பமடைய நேரிடுமல்லவா? உங்கள் இரு வர்க்குமிடையே உள்ள பகைமைக்கு மற்றவர் கள் பலியாகி மாளவேண்டுமா? போரில் உங்களுள் ஒருவர் தோற்பது உறுதி. அதனால் உங்கள் பெருமை உயர்ப் போவதில்லை.

தொ : அன்னையே, அப்படியானால் உங்கள் கருத்து என்ன?

ஓளவை : போரே வேண்டாம். இருவரும் பகைமை நீங்கி முன்போல் நல்ல நண்பர்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதே என் கருத்து.

தொ : (ஆழ்ந்து சிந்தித்து) புலவர் போற்றும் புலமைசால் கலைவாணி, தங்கள் விருப்பத்தை மீறிச் செயலாற்ற நான் விரும்பவில்லை. தங்கள் கருத்துப்படியே ஆகட்டும். நான் அதியனுடன் போர் தொடுப்பதில்லை. இது உறுதி.

ஓளவை : மகிழ்ச்சி. பெருமகிழ்ச்சி. என் உயிரைய வீர மைந்தர்களே, நீயும் அதியனும் ஆற்று மணவினும் பல நாட்கள் புகழ் பெருக வாழ்வீர் களாக.

(ஓளவையார் அதியனை வரவழைத்து அவையையும் தொண்டைமாகின்றும் மீண்டும் நண்பர்களாக்கி வைக்கிறார்.)

அருஞ்சொற்பொருள்

சினம் - கோபம், அண்மையில் - சமீபத்தில். அரியனை - அரசர் உட்காரும் ஆசனம். இரண்டகம் - துரோகம். சண்டாளன் - இழிகுணம் படைத்தவன். கண்மிடும் - கண்ணக் கோலால் சுவரைத் துளைத்துத் திருடும்.

கயவன் - கீழ்மகன். பொளிவு - அழகு; சிறப்பு. எண்ணி - ஆராய்ந்து. படைக்கலக் கொட்டில் - போர்க் கருவிகள் வைத்துள்ள இடம். பிலி - மயிலிறகு.

கேள்விகள்

1. தொண்டைமாஜினப் பற்றி அதியன் கருத்து யாது?
2. ஒளவை, சின்ங் கொண்ட அதியனை எவ்வாறு அமைதி பெறச் செய்தார்?
3. அதியன் தொண்டைமானுக்குச் செய்த உதவி கள் யாவை?
4. தொண்டைமான் அதியனுடன் போர் தொடுக்க முயன்றதற்கு அதியன் கூறிய காரணங்கள் யாவை?
5. அதியனிடம் தம் கருத்தென ஒளவை கூறியது யாது?
6. “நான் அடிபணிய வேண்டுமா?” என்று கேட்ட அதியனிடம் ஒளவை கூறியவை யாவை?
7. தொண்டைமான் ஒளவையை எவ்வாறு வரவேற்ற ருன்? என்ன கூறிப் பாராட்டினுன்?
8. தொண்டைமான் படைக்கலக் கொட்டிலைக் கண்ட ஒளவை என்ன கூறினார்?
9. தொண்டைமான் ஒளவை கூற்றுக்கு விடையாக என்ன கூறினான்?
10. போர் நடைபெறக் கூடாதென்பதற்கு ஒளவை கூறிய காரணங்கள் யாவை?

பயிற்சி

1. இந் நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுக.
2. இதை ஒளவையாரே கூறும் ஒரு சிறு கதை போல் வரைக.
3. ஒளவையார், அதியனையும் தொண்டைமாஜின் யும் நண்பர்களாக்கி வைக்கும் நிகழ்ச்சியை ஒரே காட்சி நாடகமாக எழுத முயற்சி செய்க.

செய்யுட் பகுதி

I. வாழ்த்து

1. கடவுள் வாழ்த்து

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈசன் எந்தை இகையடி நீழலே.

—திருநாவுக்கரசர்

அருமறை முதல்வளை ஆழி மாயனைக்
 கருமுகில் வண்ணைனைக் கமலக் கண்ணைனைத்
 திருமகள் தலைவளைத் தேவ தேவளை
 இருபத முளரிகள் இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

—வில்லிபுத்தூராழ்வார்

2. நாட்டு வாழ்த்து

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
 இருந்ததும் இந்நாடே—அதன்
 முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
 முடிந்ததும் இந்நாடே—அவர்
 சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
 சிறந்ததும் இந்நாடே—இதை
 வந்தனை கூறி மனத்தி விருத்தியென்
 வாயுற வாழ்த்தேனே ?

—பாரதியார்

குறிப்புரை

திருநாவுக்கரசர் : சைவ சமய குரவர் நால்வரில் இவர் ஒருவர். இவருடைய இயற்பெயர் மருள் நீக்கியார். ஊர் - திருவாழூர். பெற்றேர் - புகழனூர், மாதினியார். தமக்கை - திலகவதி. இவர் கி.பி, 7-ஆம் நூற்றுண்டின் இடைப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். இறைவனால் நாவுக்கரசர் என்ற பெயர் அளிக்கப்பட்ட தென்பர். வேறு பெயர்கள்— அப்பர், வாகீசர்.

அருஞ்சொற்பொருள் : மாசு - குற்றம். மதியம் - திங்கள். வீங்கு - சிறப்பு மிகுந்த, மூசு - மொய்த்தல், அறை - ஒலிக்கும். பொய்கை - குளம். இணையடி - இரு திருவடிகள். நீழல் - நிமுல்.

வில்லிபுத்தூராழ்வார் : இவர் திருமுகைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் 500 ஆண்டுக்கு முன் வாழ்ந்தவர். மதம் - வைணவம். குலம் - வேதியர். தந்தை - வீரராகவன். ஆதரித்தவன் - வரபதியாட் கொண்டான். மகன் - வரந்தருவார்.

அருஞ்சொற்பொருள் : மறை - வேதம். ஆழி - சக்கரம்; கடல். மாயன் - மாயச் செயல் செய்பவன்; கண்ணன். முகில் - மேகம். கமலம் - தாமரை. தேவதேவன் - தேவர் கட்குத் தலைவன். முளரி - தாமரை. இறைஞ்சி - வணங்கி.

பாரதியார் : இவர் எட்டையபுரத்தில் பிறந்தவர். பெற்றேர் - சின்னசாமி, இலக்குமி. குலம் - வேதியர். பிறப்பு - 1882. இறப்பு - 11-9-1921. எழுதிய நூற்கள் - பாப்பா பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், ஞானரதம், நாட்டுப் பாடல் முதலியன்.

அருஞ்சொற்பொருள் : முந்தையர் - முன்னேர். சிந்தை - உள்ளம். எண்ணம் - கருத்து. வந்தணை - வழி படு மொழிகள். வாயுற - வாய் நிறைய.

கேள்விகள்

1. இறைவன் திருவடிகளின் சிறப்பினை நாவுக்கரசர் எங்களும் கூறியுள்ளார்?
2. திருமாலின் இயல்புகள் யாவை?
3. தாய்நாட்டின் சிறப்பினைப் பாரதியார் எவ்வாறு பாராட்டியுள்ளார்?
4. இணையடி, கருமுகில், முளரி, இறைஞசி, எந்தை, வாயு—இவற்றுக்குப் பொருள் எழுதுக.
5. திருநாவுக்கரசர், வில்லிபுத்தூராழ்வார், பாரதி யார்—இவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பு வரைக.

II. இயற்கை அழகு

1. அழகிய மயில்

அழகிய மயிலே ! அழகிய மயிலே !
 அஞ்சகம் கொஞ்ச, அமுத கீதம்
 கருங்குயி விருந்து விருந்து செய்யக்,
 கடிமலர் வண்டுகள் நெடிது பாடத்,
 தென்றல் உலவச், சிலிர்க்கும் சோகீஸியில்
 அடியெடுத் தூன்றி அங்கம் புளகித்
 தாடு கிண்றுப் அழகிய மயிலே !

—பாரதிதாசன்

2. கடல்

எல்லை அறியாப் பெருங்கடலே—நீதான்
 இரவும் உறங்காயோ கடலே
 அல்லும் பகலும் அலைகடலே—உனக்கு(கு)
 அலுப்பும் இலையோ கருங்கடலே !
 பொங்கும் திரைகளோ கடலே—அவை
 புரவி நிரைதாமோ கடலே
 எங்கும் உனதொலியோ கடலே—அன்றி
 இடியின் முழுக்கமோ கடலே !

—கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

குறிப்புரை

பாரதிதாசன் : இவர் புதுச்சேரியில் வாழ்பவர். தந்தை-
 கனகசபை. பிறப்பு - 29-4-1881. இயற்பெயர் - சுப்பு
 ரத்தினம். பாரதியாரிடம் கொண்ட அன்பு காரணமாகப்
 பாரதிதாசன் என்று புகைபெயர் கொண்டவர். இயற்-

நிய நூல்கள் - பாண்டியன் பரிசு, அழகின் சிரிப்பு, குடும்பா விளக்கு, தமிழச்சியின் கத்தி முதலியனவாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள் : அஞ்சகம்-கிளி. அமுத கீதம் - இனிய பாடல். கடி மலர் - வாசகிணயுள்ள மலர். நெடிது - நெடுநேரம். சிலிர்க்கும்-(குளிர்ச்சியால்) சிலிர்ப் படையும். அங்கம் - உடல். புளகித்து-மகிழ்ந்து.

கவிமணி : இவர் நாஞ்சில் நாட்டுத் தேருரில் பிறந்த வர். பெற்றேர் - சிவதாணுப்பிள்ளை, ஆதிலட்சுமி. குலம் - வேளாளர். பிறப்பு - 1876. இறப்பு - 1954. இயற்றிய நூற்கள் - மலரும் மாலையும், ஆசிய சோதி, மருமக்கள் வழி மான்மியம் முதலியன.

அருஞ்சொற்பொருள்

அல்லும்-இரவும்.	அலுப்பு-சோர்வு.	திரை-அலை.
முழுக்கம்-பேரொலி.	புரவி-குதிரை.	நிரை-வரிசை.

கேள்விகள்

1. சோலையில் மயிலாடுங் காட்சி எவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது ?
2. கடலில் அலைகள் வருங்காட்சியை ஆசிரியர் எவ்வாறு வருணித்துள்ளார் ?
3. கடலை ஆசிரியர் எவ்வாறு வருணித்துள்ளார் ?
4. பாரதி தாசன், தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை ஆகிய வரின் வரலாற்றுக் குறிப்பு வரைக.
5. பொருள் கூறுக : கடிமலர், புளகித்து, அல்லும், நிரை, புரவி.

III. அறவுரை

1. நன்னெறி

1. நட்பிற் பிரியாமை

நீக்கமறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்;—பூக்குழலாய்!
நெல்லின் உமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

2. தன்னலங் கருதாமை

தங்குறைதீர் வள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஹம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்;—திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகில்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

3. பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு இல்லை

ஆக்கும் அறிவா னல்து பிறப்பினுன்
மீக்கொள் உயர்விழிவு வேண்டற்க;—நீக்கு
பவரார் அரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு.

4. தக்கார் தொடர்பு நலம் பெருக்கும்

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறும் நன்றாகும்;
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே;—நல்லாய்கேள்!
காய்முற்றின் தின்தீங் கனியாம்; இளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றின் என்னுகிப் போம்!

—சிவப்பிரகாசர்

குறிப்புரை

சிவப்பிரகாசர்:—தந்தை - குமாரசாமி தேசிகர். ஊர்-காஞ்சிபுரம். காலம் - சுமார் 280 ஆண்டுகளுக்குமுன். மதம் - வீரசௌவம். ஆதரித்தவர் - அண்ணைமலை ரெட்டியார். இயற்றிய நூற்கள் - நால்வர் நான்மணிமாலை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கைக் கோவை முதலியன்.

அருஞ்சொற்பொருள்

(1) குழலாய்-சூந்தலை யுடையவளே. நீக்கம்-பிரிவு. நொய்து-அற்பம். புல்லினும் - சூடினும்; புணர்ந்தாலும் - சேர்ந்தாலும். திண்மை-வலிமை.

(2) திங்கள் - மதி. விழுமியோர் - மேலோர். உள்ளார்-நினையாதவராய். தீர்க்கிறபார்-நீக்குவார்.

(3) அரவின்-பாம்பின். பருமணி-பருத்த மாணிக்கம். மீக்கொள் - மேலாகக் கொள்கின்ற. ஆக்கும் - நற்குணங்களை உண்டாக்கும். கடு-நஞ்சு. கவரார்-கொள்ளார். வேண்டற்க-விரும்பாதிருப்பிர்.

(4) நல்லாய்-நற்குணமுடையவளே. தீங்கனி-இனியபழம். இளந்தளிர் - கொழுந்து. கேண்மை-நட்பு. நன்று-ஆகும்-நன்றாகி வளரும். அல்லார்-தீயவர்.

கேள்விகள்

1. நட்பிற் பிரிதல் இழிவு தரும் என்பதை நன்னென்றி ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகின்றார்?
2. திங்களின் செயல் யாது? அதனால் விளக்கப்படுவது யாது?
3. எவற்றால் உயர்வு தாழ்வு கொள்ளல் வேண்டும்? எவற்றால் கொள்ளலாகாது?
4. நல்லார் நட்பிற்குக் காட்டப்படும் உவமையாது? அவற்றால் நாம் அறிவது என்ன?

2. நீதிநெறி விளக்கம்

1. அவையஞ்சுவார் கல்வி

அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியும் கல்லார் அவையஞ்சா ஆகுலச் சொல்லும்—நவையஞ்சி சுத்துண்ணேர் செல்வமும் நல்கூர்ந்தார் இன்னலமும் பூத்தலிற் பூவாமை நன்று.

2. நன்மதிப்புப் பெறும் வழி

பிறரால் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும் மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு;—பிறர்பிறர் சீரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து யார்யார்க்கும் தாழ்ச்சி சொலல்.

3. கருமமே கண்ணேயினர் செயல்

மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார் எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்—செவ்வி அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார் கருமமே கண்ணேயி னர்.

4. நல்லநெறி

பொய்குறலை வண்சொல் பயனிலவென் றிந்நான்கும் எய்தாமை சொல்லின் வழக்காத்து—மெய்யிற் புலமைந்துங் காத்து மனமாசு அகற்றும் நலமன்றே நல்லாறு எனல்.

—குமர குருபர அடிகள்
குறிப்புரை

குமர குருபர் : இவர் பாண்டிய நாட்டு ஸ்ரீவைகுண் டத்தில் பிறந்தவர். குலம் - வேளாளர். பெற்றேர் - சண்முக சிகாமணிக் கவிராயர்; சிவகாமி அம்மை. இவர் ச

வயது வரை பேசாதிருந்து திருச்செந்தூர் முருகன் அருளால் பேசும் திறம் பெற்றுர் என்பர். இவர் இயற்றிய வேறு நூற்கள் - கந்தர் கஸிவெண்பா, மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மீனுட்சியம்மை குறம், மதுரைக் கலம்பகம் முதலியன.

அருஞ்சொற்பொருள்

(1) அவை-சபை. விதிர்ப்பார்-நடுங்குவார். ஆகு லம்-ஆரவாரம். நலை-குற்றம். ஈத்துண்ணுதவர்-கொடுத் துண்ணுதவர். நல்கூர்ந்தார்-வறியர். பூத்தல்-உண்டாதல். பூவாமை-உண்டாகாமை.

(2) பெருஞ்சுட்டு - பெருமதிப்பு. யாண்டும் - எப் போதும். நோற்பது - செய்யத்தக்கது. சீர் - பெருமை. தூற்றி - பரப்பி. சிறுமை - தீயவொழுக்கம். புறம்காத்து-வெளியே பரப்பாமல் காத்து. தாழ்ச்சி - பணிவான மொழி.

(3) துஞ்சார்-உறங்கார். மேற்கொள்ளார் - பொருட் படுத்தார். கண்ணுயினூர்-கருத்துக்கொண்டவர்.

(4) குறலை - புறங்கூறல். எய்தாமை-வராமல், வழு காத்து-குற்றம் நீங்கி. புலமைந்து-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து. காத்து-அடக்கி. அகற்றும் - நீக்கும். நலம்-நற்செயல்.

கேள்விகள்

1. எவை பூத்தலில் பூவாமை நன்று ?
 2. நன்மதிப்பு பெறச் செய்ய வேண்டுவன யாவை ?
 3. கருமயே கண்ணுயினூர் செயல்கள் யாவை ?
 4. நன்மையவிக்கும் நல்வழிகள் யாவை ?
-

3. நீதிவெண்பா

1. துட்டனைக் கண்டால் தொலைவில் விலகு

கொம்புளதற் கைந்து குதிரைக்குப் பத்துமுழும்
வெம்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங் கண்ணில் தெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி.

2. உருவங் கண்டு என்னாதே

கற்பூரம் போலக் கடலுப் பிருந்தாலும்
கற்பூர மாமோ கடலுப்பு—பொற்பூரும்
புண்ணியரைப் போல இருந்தாலும் புல்லியர்தாம்
புண்ணியரா வாரோ புகல்.

3. பொருளைப் பயன்படுத்தும் முறை

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ஸென்றிவரோ(டு) ..
இன்புறத்தா னுண்ட வினிதாமே—அன்புறவே
தக்கவரை யின்றித் தனித்துண்டல் தான்கவர்மீன்
கொக்கருந்த ஸென்றே குறி.

4. கற்றவர் கூட்டுறவின் இன்றியமையாமை

கல்லார் பலர்க்கூடிக் காதலித்து வாழினும்நால்
வல்லா ஞெருவனையே மானுவரோ !—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீ னிலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு.

இதன் ஆசிரியர் இன்னுமென்று தெரியவில்கை.

அருஞ்சொற்பொருள்

(1) கொம்புளது - ஆடுமாடுகள் முதலியன. வெம்பி - சினம் மிகுந்த. கரி-யானை, வம்பு-தீமைகள். செறி - மிகுந்த. நெறி-வழி.

(2) புல்லியர் - தீவிணையாளர், பொற்பு - அழகு. ஊரும் - மிகுவின்ற. புண்ணியர் - நற்செயல் புரிபவர். புகல் - கூறு.

(3) தென்புலத்தார் - அழகிய அறிவிணையுடைய வர்; தென்புலத்துத் தேவர். ஒக்கல் - சுற்றம். இன்புற - இன்பம் மிகும்படி. தக்கவர் சேர்ந்து உண்ணத் தகுந்தவர். கவர்மீன் - கவர்ந்த மீனை. அருந்தல்-தின்னுதல். குறி-எண்ணுக.

(4) காதலித்து - விரும்பி. நூல் வல்லான் - கல்வி யில் வல்ல அறிஞன். மானுவரோ - ஒப்பாவரோ. வான கத்து - வானத்தில். அல் ஆரும் - இரவில் நிறையும். இலகிடினும்-விளங்கினுலும். விளம்பு-சொல்.

கேள்விகள்

1. எவ்வெவற்றிற்கு எந்த அளவு விலகி நிற்றல் வேண்டும் ?
2. “கற்பூரமாமோ கடலுப்பு” — இதனீல் விளக்கப் படுவது யாது ?
3. யார் யாருடன் சேர்ந்துண்ணல் வேண்டும் ?
4. தனித்துண்ணல் எதற்கொப்பான செயலாகும் ?
5. கற்றவன் ஒருவனுக்குக் கல்லார் பலர் ஒவ்வார் என்பதை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகின்றார் ?

IV. காதை

புத்தரும் மகனை இழந்த தாயும்

முடமான இளமறியை முதுகி லேந்தி
மூவுலகும் கருணையினால் வென்றவீரன்
திடமாகப் பலவுயிரு மளிக்குஞ் சோஜைத்
தெய்வந்திக் கரைவந்து சேர்ந்தபோது, 1

மாஜைப் பழித்த விழியுடையாள்—ஒரு
மாமயில் போலும் நடையுடையாள்
தேஜைப் பழித்த மொழியுடையாள் பெண்ணின்
தெய்வ மெனத்தகும் சீருடையாள். 2

ஆரூகக் கண்ணீர் வடித்து நின்றாள்;—கையில்
ஆண்மக வொன்றையும் ஏந்திநின்றாள்;
தேரூத உள்ளமும் தேற்றுவிக்கும்—ஞான
தேசிகன் சேவடி போற்றிநின்றாள். 3

(புத்தர் அவள் வந்த காரியம் யாது என வினவ,
அவள் இறந்த தன் மைந்தகைக் காட்டிக் கூறுதல்)
“சிரித்தமுக மெனமலர்ந்து செழித்தசெடி நடுவே
சிறுமகனும் விளையாடித் திரிந்திடுமெல் வேளை
விரித்தபட மெடுத்தரவொன் றடுத்தொருகை பற்றி
விளங்குமணிக் கடகமென வளைந்து கிடந்ததுவே. 4

சிறுபொழுது சென்றிட என்செல்வ மகனுடவில்
சீதமகப் பரந்துணர்வு தீர்ந்துவிட்ட தையா !
நிறுத்தவிழி ஒருநிலையில் நின்றுவிட்ட தையா !
நீட்டியகால் மடங்காது நிமிர்ந்துவிட்ட தையா ! 5

கண்டாரில் மிக்கவளக் கனிவுடையர் ஒருவர்
 “காரிகையே மலைமீது காவியுடையணிந்து
 முண்டிதமா யலையுமொரு முனிவரடி பணிந்தால்
 முடியாத காரியமும் முடியு” மென உரைத்தார்.

6

காடு மலையும் கடந்துவந்தேன்;—உன்னைக்
 கண்டு துயரெல்லாம் போக்க வந்தேன்
 வாடு மலர்ச்செண்டு போல்கிடக்கும்—இந்த
 மைந்த னுயிர்ளழச் செய்ய மையா!”

7

கன்றெரு ழிந்தகா ராவின் கலக்கமொத்து
 அன்ற ரற்றி அழுத அரிவையை
 என்றும் எங்கணும் எவ்வுயி ருந்தொழு
 நன்று கண்டமெய்ஞ் ரூனியும் நோக்கியே,

8

“தாயேநின் மனக்கவலை—ஓழிந்திடத்
தக்கநல் மருந்தளிப்பேன்;
சேயினை எழுப்பிடுவேன்;—விளையாடித்
திரியவும் செய்திடுவேன்;” 9

நாவிய கடுகுவேண்டும்;—அதுவுமோர்
நாவுரி தானும்வேண்டும்;
சாவினை அறியாத—வீட்டினில்
தந்ததா யிருக்கவேண்டும். 10

பக்கமாம் பதிகளிலே—சென்றுநீ
பார்த்திது வாங்கிவந்தால்
துக்கமும் அகலுமம்மா—குழந்தையும்
சுகமாக வாழுமம்மா.” 11

என்றுரைத்த மொழிகேட்டவ் வேழை மார்பில்
ஏந்தியணைத் திடுமைகளே ஞீரி லெங்கும்
சென்றுகடு கிரந்து வெறுங் கையாளாகித்
திரும்பிமுனி திருவடியைச் சிரமேற்கொண்டு.

12

(தான் சென்ற வீடுகளில், அவரவர் உரைத்தவற்றை
அவள் புத்தரிடத்துக் கூறி மனந்தேறி யிருந்தாள். பின்
னார், புத்தர் அவனை நோக்கி,)

மங்கைமனத் தெளிவையெலாம் உரைத்த உண்மை
வார்த்தையினு லறிந்தவளை நோக்கி, “அம்மா
எங்குமிலாப் பொருள்தேடச் சென்று நீயும்
யான்நினைத்த பொருளதனைப் பெற்று வந்தாய்.

13

தங்குமிந்த உலகியற்கை மாரு தம்மா !
தனயணை நீன்னணி மனம்தளர் வேண்டாம் !

அங்கமெலாம் வாயாக அழுதிட் டாலும்
அவனெனழுந்து நின்துயரம் அகற்ற லுண்டோ?»

14

குறிப்புரை

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய மலரும் மாலையும் என்னும் பாடல்களின் தொகுப்பில் ஆசிய ஜோதி என்னும் பிரிவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது இப்பாடப் பகுதி. இவரது வரலாற்றை இயற்கை அமுகு என்னும் பகுதியில் காணவும்.

அருஞ்சௌற்பொருள்

1. இளமறி - ஆட்டுக்குட்டி. அளிக்கும் - தீர் அளித் துதவும்.

2. விழி - கண். தேஜைப்பழித்த மொழி - இனிய மொழி. சீர் - அழுகு.

3. தேருத் - தேறுதலடையாத. ஞானதேசிகன் - புத்தபெருமான்.

4. மணிக்கடகம் - இரத்தினத்தால் செய்த கடகம்.

5. சீதம் - குளிர்ச்சி. உணர்வு தீர்ந்துவிட்டது - உணர்ச்சி இல்லாமற் போயிற்று.

6. உளக்கலிவுடையார் - மனத்தில் அன்பு மிக உடையவர். காரிகை - பெண். முண்டிதம் - மொட்டைட்தலை.

7. வாடுமலர்ச் செண்டு - வாடியுள்ள பூப்பந்து.

8. கன்று ஒழிந்த - கன்றைப் பிரிந்த. கார்ஆஷு - காராம்பசு. அன்று அரற்றி - அன்று கதறி. அரிவை - பெண். மெய்ஞ்ஞானி - புத்தன்.

9. மனக்கவலை - வருத்தம்.

10. நாவிய - கல், மண், தூசு நீங்குமாறு நேம்பிய நாவுரி-நாழியும் உரியும் (முகத்தல் அளவைக்) கருவிகள்.

11. பக்கமாம் பதிகள் - பக்கத்து ஊர்களில்.

12. ஏழை - பரிதாபகரமான பெண். இரந்து - யாசித்து.

13. மனத்தெளிவு - மனந்தேறி இருக்கும் தன்மை. எங்குமிலாப் பொருள் - யாரும் இறவாத வீட்டில் கடுகு பெறல். தனயன் - மகன். அங்கம் எலாம் - உடல் எல்லாம். அகற்றல் - நீக்குதல்.

கேள்விகள்

1. புத்தர் அங்கு எழுந்தருளிய நிலையை எழுதுக.
 2. மகனை இழந்த தாயின் கோலம் எவ்வாறு இருந்தது?
 3. புத்தரிடம் மகனை இழந்த தாய் என்ன கூறினார்கள்?
 4. தாயின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற அவர் அவளிடம் என்ன கேட்டார்? காரணம் என்ன?
 5. அத்தாய் வெறுங் கையளாகித் திரும்பிவரக் காரண மென்னா?
 6. உண்மை நிலை அறிந்த அத்தாய்க்கு எவ்வாறு புத்தர் அறிவுரை இயம்பினார்?
-

V. பல்குவைப் பகுதி

1. துண்பத்திற்குமேல் துண்பம்

குரங்கனவில் வீழ்ந்துவெறி கொண்டுதேள் கொட்டக்
கரஞ்செறியப் பாம்பலவன் கவ்வ—விரைந்துபேய்
பற்றவே கள்ளுண்டு பச்சைசமிள கைக்கடித்தால்
எத்தனையார் சேட்டைக் கிடம் ?

—காளமேகப் புலவர்

2. தமிழ் நாட்டின் சிறப்பு

வேழ முடைத்து மலைநாடு ; மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து ;— ஷழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து ; தெண்ணீர்வயல்
நன்னாடு சான்றேர் உடைத்து. [தொண்டை

—ஓவையார்

3. வானவில்

படகுகள் தவழும் பரந்த நதிகளில்
கலங்கள் தவழும் கருங்கடல் பரப்பில்
வானந் தவழும் வள்ளிய கொண்டல்
அவற்றினை யிக்கு அமைந்தது அழகால் ;
கல்பொரு திறங்கிக் கடிதினில் பாயும்
ஆறுகள் புனைந்தன அழகுறு பாலம் ;
ஆனால் வானவில் அகலா காயம்
நின்று விண்ணும் நிலமும் சேர
மரங்கள் தம்மை மடக்கிப் பாலமாய்
வனப்புடன் திகழும் வாய்மை
இவற்றை மிக்கு இனிதா கும்மே !

—பாப்பிறையனர்

குறிப்புகள்

(1) காளமேகப் புலவர்: ஊர் - திருவரங்கம். காலம் - திருமலீராயன் காலம்; சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன். இயற்பெயர் - வரதன். மதம் - முதலில் வைணவராயிருந்து பின்னர் சௌவராக மாறியவர். வசைபாடக் காளமேகம் என்று இவரைப் புகழ்வர்.

அருஞ்சொற்பொருள்: அனல் - நெருப்பு. கரம் - கை. அலவன் - நண்டு. சேட்டை - குறும்பு. வெறி - மயக்கம்.

(2) ஒளவையார்: காலம்-சங்ககாலம். இவர் பெற் ரேர் எவரெனத் தெரியவில்லை. ஆதிக்கும் பகவனுக்கும் பிறந்து பாணர் வீட்டில், வளர்ந்தவர் என்று ஒரு கதை கூறப்படுகிறது. இவர் பாடல்கள் மிகச் சிறந்தவை.

அருஞ்சொற்பொருள்: மேதக்க-மேன்மை பொருந்திய. மலைநாடு - சேரநாடு. பூழியர் - பாண்டிய நாட்டார். தெண்ணாடு - பாண்டிய நாடு. சான்றேர் - கல்வி கேள்வி களில் சிறந்த அறிஞர்.

(3) வானவில் : இஃது இப்பாட நூல்களின் ஆசிரியர் களில் ஒருவரான வித்துவான் S. நாகராசன், M. A., B. T. அவர்களால் இயற்றப் பெற்றது.

அருஞ்சொற்பொருள்: பரந்த-அகன்ற. கலங்கள்-கப்பல் கள். வள்ளிய-கொடைத் தன்மை உடைய. பொருது-தாக்கி. கடிது-விரைவு. அகலாகாயம்-அகல் + ஆகாயம். வனப்பு - அமுகு.

கேள்விகள்

1. குங்கிற்கு ஏற்பட்ட துண்பங்கள் யாவை ?
2. தமிழ்நாட்டின் சிறப்பிகளை ஒளவையார் எவ்வாறு கூறியுள்ளார் ?
3. வானவில் எவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது ?

58
58

Valluvar Tamil Vachakam

For Form I — Part II

By

Vidwan: S. NAGARAJAN, M.A., L.T.,
(St. Mary's Training & High School for Women, Salem.)

AND

Vidwan: N. SUNDARARAJAN,
(Senior Tamil Pandit, St. Michael High School, Coimbatore.)

PUBLISHED BY:

SIVALINGAM PUBLISHING HOUSE,
EDUCATIONAL PUBLISHERS
ERODE.

Copyright]

1957

Price As. 10